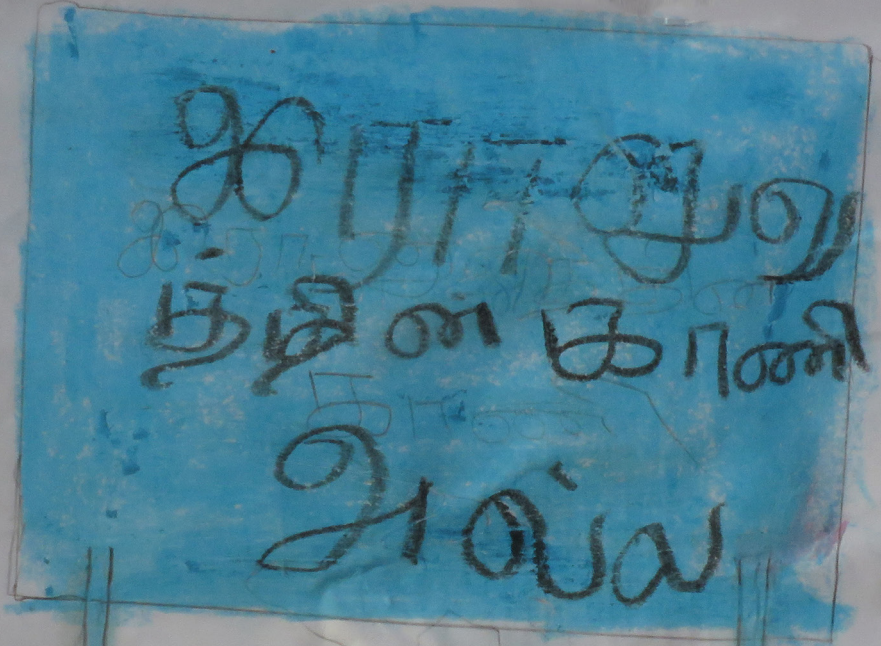
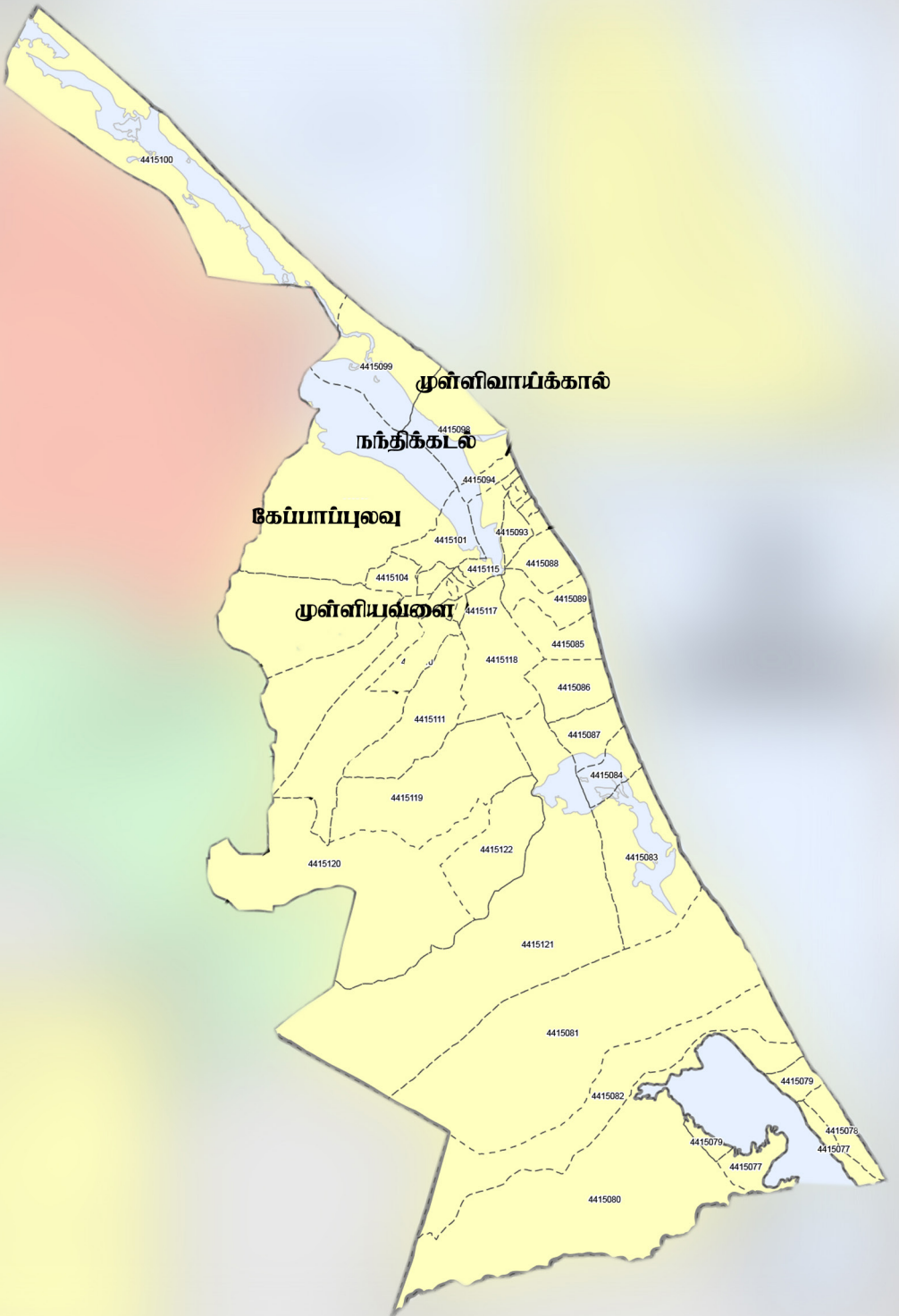

கேப்பாபுலவு

நிலமீட்புக்கான மக்கள் போராட்டத்தின் கதை

முள்ளிவாங்க்கால்

நந்திக்கடல்

கேப்பாப்புலவு

முள்ளியவளை

வீரம் செறிந்த கேப்பாபுலவு மக்களின் நிலவுரிமைக்கான அறப்போராட்டமும் நம்முன்னுள்ள பணியும்

கேப்பாபுலவு மக்களின் தமது வாழ்விடங்களை மீள்ப் பெறுவதற்கான வீரம்செறிந்த போராட்டம் இந்தப் பிரசுரத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது 20 நாட்களைத் தாண்டி வீறுடன் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த இருபது நாட்களாக இரவுபகலாக வெயிலிலும் மழையிலும், கடும் பனிக்குளிரிலும் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்வரை தொடர்ச்சியாக ஒன்றிணைந்து நடாத்திவரும் இந்தப் போராட்டம் எமது மக்களின் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறது. பறிக்கப்பட்ட தமது சொந்த நிலங்களை மீளத்தருமாறு கோரி, எந்த அரசியல் கட்சியினதோ பிற சமூக அமைப்புக்களதோ பின்னணிகள் எதுவுமின்றிய நிலையில், எந்தவித சமரசத்துக்கோ இடை விலகலுக்கோ இடந்தராது உறுதியுடன் தன்னெழுச்சியாக அந்த மக்கள் முன்னெடுத்துவரும் இந்தப் போராட்டத்தின் வலுவும் வீரியமும் வியக்கத்தக்க ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைந்துள்ளது. அதிலும் போராட்டம் முழுக்க முழுக்கப் பெண்களால் தலைமை தாங்கி நடாத்தப்படுவதென்பது இந்தப் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் சிறப்பு முக்கியத்துவமுள்ளதாக ஆக்கியுள்ளது.

எமது மக்களின் தேசிய விடுதலைக்கான ஆயுத வழி முறையிலான போராட்டம் முடிவுக்கு வந்ததன் பின்னரான கடந்த ஏழரை ஆண்டுகளாக பல்வேறு வடிவங்களில் சாத்வீக வழியிலான பல போராட்டங்களை தமிழ் மக்கள் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு மட்டங்களில் நடாத்தி வருகின்றனர். மீள்குடியேற்றம், குடிநீர்ப் பிரச்சினை, கைதிகள் விடுதலை, காணாமற் போனோர் பற்றிய தகவல்களைக் கோரும் பிரச்சினை மற்றும் வாழ்வாதாரத்துக்கான தொழில்களை குறிப்பாக கடல் மீன்பிடித் தொழில் செய்யும் உரிமைகோரல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக, மனுக் கொடுத்தல், கவனயீர்ப்பு ஒன்று கூடல், உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம், ஹர்த்தால் என்று பலவகையான வடிவங்களை அவர்கள் மாற்றி மாற்றிக் கையாண்டு வந்துள்ளனர்; வருகின்றனர். மக்களின் இந்தப் போராட்டங்களில் பெரும்பாலானவைக்கு இன்றுவரை அரசிடமிருந்தோ அதிகார மட்டங்களிலிருந்தோ சாதகமான எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக நல்லது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை காரணமாக தமிழ் மக்கள் பலத்த ஆதரவு தந்ததன் காரணமாக ஆட்சிக்கு வந்த இன்றைய “நல்லாட்சி” அரசாங்கத்திலேயும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை, காணி விடுவிப்பு போன்ற மிகத் தீவிரமான விடயங்களுக்காக நூறு தரம் மக்கள் வீதிகளில் இறங்கிப் போராடி விட்டனர். சில மெல்லிய அசைவுகளைத் தவிர பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் இன்னமும் பிரச்சினைகளாகவே இருக்கின்றன. சில இடங்களில் காணி விடுவிப்புக்கள் நடந்தன. ஆனால் பெரும்பாலான காணிகள்

இன்னமும் இராணுவம் கையகப்படுத்திய நிலையிலேயே இருக்கின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் கேப்பாபுலவு - பிலக் குடியிருப்பைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் சேர்ந்து நடாத்தும் சொந்தக் காணிகளுக்குள் திரும்புவதற்கான தமது உரிமைக்கான போராட்டம் பல வகையிலும் முக்கியத்துவம் கொண்ட ஒரு போராட்டமாக அமைகிறது. அந்தப் போராட்டம் வெறுமனே பிலக் குடியிருப்பு மக்களது போராட்டம் மட்டுமல்ல, வெறும் தமிழ் மக்களுக்கான போராட்டம் மட்டுமல்ல, நாடுமுழுவதும் வாழும் அனைத்து மக்களதும் வாழ்வுரிமைக்கான போராட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகும். அந்த வகையில் இந்தப் போராட்டம், முழுத் தமிழ் மக்களதும் மட்டுமல்லாமல், இலங்கைவாழ் அனைத்து மக்கள் சமூகத்தினதும் கவனத்துக்குரிய, அக்கறைக்குரிய, ஆதரவு வழங்குவதற்குரிய போராட்டமுமாகிறது. அவர்கள் கேட்பதெல்லாம் தமது வாழ்வை தங்கள் சொந்த நிலத்தில் வாழ்வதற்கான அடிப்படை மனித உரிமையையே. இந்த அடிப்படை உரிமை நாம் வாழும் நாட்டில், எமது மக்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு வழங்கப்படவில்லையென்பது நம் எல்லோருக்கும் ஆன ஒரு பொதுவான பிரச்சினையே. ஆகவே அனைத்து மக்களுடையதுமான ஏகோபித்த ஆதரவை வழங்குவதும், ஏகோபித்த அழுத்தத்தை அரசுக்குக் கொடுப்பதும் நம் முன்னுள்ள வரலாற்றுக் கடமையாகும். அந்த வகையில் அம்மக்களது போராட்டத்தை விரிவாக அறிமுகம் செய்வதையும், அந்தப் போராட்டத்திலிருந்து எதிர்காலச் சமூகம் கற்றுக் கொள்ள, பிலக் குடியிருப்பின் மக்கள் நமக்கு என்ன சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு முயற்சியின் தொடக்கப் புள்ளியாகவே இந்தப் பிரசுரம் அமைகிறது.

போராட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி

வரலாறு

தமது சொந்தக் காணிகளை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீள்ப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நடாத்திவரும் கேப்பாபுலவு மக்களின் போராட்டத்தின் காரணமாக இந்த ஊரின் பெயர் அண்மையில் தான் பரவலாகத் தெரியவந்துள்ள போதும் அதற்கு ஒரு நீண்டகால வரலாறு உண்டு. அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களில் ஒருபகுதியினர் தாம் அறுபதாண்டுகளை ஒட்டிய காலப்பகுதிகளில் அங்கு குடியேறியதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றனர். ஆயினும் கேப்பாபுலவு வரலாற்று ரீதியாக அதற்கும் முந்தைய நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்ட கிராமமாகும். கேப்பாபுலவு என்பது கேப்பை (குரக்கன்) பயிர் செய்கின்ற நிலம் (புலவு) என்ற அர்த்தத்தினைக் (கேப்பை + புலவு = கேப்பாபுலவு) கொண்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களின் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய ஜே.பி. லூயிஸ் ஆழமாகவும் பரவலாகவும் ஆய்வுகளையும் களப்பணிகளையும் செய்து A Manual of The Vanni Districts என்ற கைநூலை எழுதினார். 1895 இல் இந்த நூல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் குடித்தொகை

பற்றிய கணக்கெடுப்புகளில் கேப்பாபுலவின் பெயரும் புலக்குடியிருப்பின் பெயரும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டம் அக்காலத்தில் நிர்வாகத்தேவைகளுக்காக ஏழு பற்றுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றது. கரிக்கட்டுமூலை வடக்கு, கரிக்கட்டுமூலை தெற்கு, புதுக்குடியிருப்பு, முள்ளியவளை, கருநாவல்பற்று, துணுக்காய், மேல்பற்று வடக்கு என்கிற இந்த ஏழு பற்றுக்களில் கடற்கரையோரமாக அமைந்திருந்த கரிக்கட்டுமூலை வடக்கு, கரிக்கட்டுமூலை தெற்கு, புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய மூன்று பற்றுக்களும் சேர்ந்து கரைதுறைப்பற்று என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் புதுக்குடியிருப்பு பற்றுக்குள் அடங்கிய கிராமங்களாக கேப்பாபுலவு 1817 முதலாகவும் புலக்குடியிருப்பு 1839 முதலும் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே கேப்பாபுலவு ஆகக்குறைந்தது இருநூறு ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட பழைய கிராமம் என்பது ஆதாரபூர்வமானது. அத்துடன் இன்றும் கூட கேப்பாபுலவு அடங்கியிருக்கின்ற பிரதேச செயலர் பிரிவு கரைத்துறைப் பற்று என்றே அழைக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய கேப்பாபிலவு கிராமசேவகர் பிரிவு முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கரைத்துறைப்பற்று பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்கு உட்பட்டதாகும். இந்தக் கிராம சேவகர் பிரிவில் கேப்பாபிலவு, சூரியப்புரம், சீனிமோட்டை, புலக்குடியிருப்பு ஆகிய நான்கு கிராமங்கள் அடங்குகின்றன. அறுபதாண்டு காலமாக இந்தப் பிரதேசத்தில் தாம் வாழ்ந்துவந்ததாக இம்மக்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் காணி இல்லாமல் இருந்து விடுதலைப் புலிகளால் குடியேற்றப்பட்ட மக்களும் இவர்களில் அடங்குவர். இப்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரமாக விவசாயமும் மீன்பிடித்தொழிலும் இருக்கின்றன. விவசாயத்துக்கு ஏற்ற வளமான செம்மண்ணும், சிறிதளவு ஆழத்திலேயே சுத்தமான நீர் வரக்கூடிய கிணறுகளும் கடல்வளமும் நிறைந்த பிரதேசம் இது

2009 ஆண்டு போரின் இறுதிக்கட்டங்களில் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுடன் கேப்பாபிலவு மக்களும் இடம்பெயர்ந்து சென்றபோது சட்டவிரோதமாக மெனிக் பாரம் முகாம்களில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

தமது சொந்த வீடுகளுக்கு தாம் திரும்பிச்செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த மக்கள் விடுத்த கோரிக்கைகள் செவிசாய்க்கப்படாமல் அவர்களது கிராமங்களுக்கு அருகில் இருந்த கிராமமான சூரியப்புரத்தில் இம்மக்கள் (150 குடும்பங்கள்) கால் ஏக்கர் காணி வீதம் கொடுக்கப்பட்டு குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்கள் தமது சொந்த இடங்களில் எவ்வளவு காணி வைத்திருந்தார்கள் என்ற விடயம் இங்கே கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை. இந்தக் குடியேற்றமே கேப்பாபிலவு மாதிரிக் கிராமம் என்று இன்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த மக்களுக்குக் காணி வழங்கப்பட்டபோதும் வதிவிடங்களை அமைப்பதற்கான பொருட்களோ உபகரணங்களோ வழங்கப்படாத நிலையில் மக்கள் மெனிக் பாரம் முகாம்களில் இருந்து உடைந்து சிதைந்த பொருட்களைக் கொண்டுவந்து அவற்றைப் பயன்படுத்தி தமது வதிவிடங்களை அமைத்துக்கொண்டனர்.

இந்த 150 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் புதிய காணிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான விண்ணப்பப்படிவத்தில் கையொப்பமிடுமாறு முல்லைத்தீவு அரசு அதிபரால்

கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அதனை மறுத்த இரண்டு குடும்பங்களும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு மாற்றுக்காணிக்கான தற்காலிக அனுமதிப்பத்திரம் ஒன்றினைப் பெறுமாறு செய்யப்பட்டனர். இந்த 150 குடும்பங்களில் 146 குடும்பங்கள் 2013 ஜனவரி மாதமளவில் சூரியபுரத்தில் குடியேறினர். இவ்வாறு குடியேறும்போது எந்த விதமான காணி அனுமதிப்பத்திரத்திலும் கையெழுத்திடுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்படவில்லை. சூரியபுரத்தைச் சேர்ந்த 59 குடும்பங்களும் பிலவுக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த 55 குடும்பங்களும் கேப்பாப்பிலவைச் சேர்ந்த 159 குடும்பங்களும் தமது சொந்தக் காணிகள் இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலையில் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் உள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கேப்பாப்பிலவு மாதிரிக் கிராமத்தில் தற்போது வாழ்ந்துவருகின்றனர். 2013ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் சீனியாமோட்டையைச் சேர்ந்த 16 குடும்பங்கள் தமது சொந்த நிலங்களுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

மக்களுக்குச் சொந்தமாகவிருந்த காணிகள்

மக்களுக்குச் சொந்தமான 520 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை இராணுவம் ஆக்கிரமித்திருப்பதுடன் இந்தக் காணிகள் இராணுவத் தேவைகளுக்காகவும் இராணுவத்தின் குடும்பங்களது தேவைகளுக்குமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

2014ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் காணிகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 287 தற்காலிக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. இந்த வீட்டுத்திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றிய அப்போதைய மீள் குடியேற்ற பிரதியமைச்சர் விநாயகமூர்த்தி முரளிதரன் இவை தற்காலிக இருப்பிடங்கள் என்பதால் மரங்களை நடவேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்த வீடுகள் மக்களிடம் கையளிக்கப்படுகின்றபோது இராணுவக் அதிகாரி ஒருவரும் இந்த நிலங்கள் தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் அரசியல் சூழல் மாற்றமடைகின்றபோது மக்கள் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப அனுமதிக்கப்படுவர் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இராணுவத்தால் வழங்கப்பட்ட தற்காலிக வீடுகள் போதிய நீர் வசதியைக் கொண்டிராத காரணத்தால் 25-30 வரையான குடும்பங்கள் வரை அங்கே வாழ்வதில்லை. அத்துடன் புதிதாக குடியமர்த்தப்பட்ட பிரதேசத்தில் இருந்து தமது சொந்த வீடுகளுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள வயல் நிலங்களுக்கு, விவசாயம் மற்றும் வீட்டுத் தோட்ட நடவடிக்கைகளில் அதிகளவில் ஈடுபடும் இந்த மக்கள் சுமார் 7-10 கிலோ மீற்றர் வரை நடந்து செல்ல வேண்டியதுள்ளது. இதனால், அவர்கள் தமது விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது பெரும் சவாலாக இருந்து வருகிறது. தவிர்வும், நீண்ட தூரம் நடந்துசெல்லவேண்டி இருப்பதால் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் வீடுகளில் விட்டுச் செல்லவேண்டியதாகவும் இருக்கின்றது.

அத்துடன் கடலை ஒட்டிய மூன்றரை கிலோமீற்றர் பரப்பளவை இராணுவம் கையகப்படுத்தி இருப்பதால் மீன்பிடியை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட மக்களின் வாழ்வும் பாதிக்கப்படுகின்றது. மீன்பிடிப் படகுகளை கரையில் நிறுத்திவைக்க முடியாமல் இருப்பதுடன் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் இருந்து 50 மீற்றர்

வரை மீன்பிடிக்கவும் வலை வீசவும் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னர் கடலில் இருந்து 150 மீற்றர் தூரத்தில் இந்த மக்கள் வாழ்ந்துவந்தனர். ஆயினும் அவர்களது தற்போதைய வாழ்விடம் கடற்கரையில் இருந்து 700 மீற்றர் தொலைவில் இருக்கின்றது. இந்தக் காரணங்களால் முன்னர் நாளாந்தம் மீன்பிடிக்குச் சென்றுவந்த மக்கள் தற்போது இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறையே கடலுக்குச் செல்கின்றனர். இது அவர்களது வாழ்வாதாரத்தையும் பாதித்துள்ளது.

இந்தக் காரணிகள் மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய சடுதியான மாற்றங்களும் பொருளாதார அழுத்தங்களும் வேலைவாய்ப்பின்மையும் மக்களை மன அழுத்தத்துக்கும் பதற்றத்துக்கும் உள்ளாக்கி இருக்கின்றது. இவற்றின் இன்னொரு விளைவாக இளைஞர்கள் மத்தியில் சட்டவிரோத மதுபான உற்பத்தியும் நுகர்வும் அதிகரித்தும் வருகின்றது. அவ்வப்போது போலிசாரின் சோதனையும் கைதுகளும் இடம்பெற்றாலும் குற்றப்பணம் சிறிய தொகையாக இருப்பதால் இந்த நடவடிக்கைகள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரமுடியாமல் இருக்கின்றது.

குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளுகின்ற பொருளாதார அழுத்தங்களால் இளம்பெண்கள் கொழும்பில் உள்ள புடவைத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை தேடிச் செல்கின்றனர். அத்துடன் தொலைதூரங்களுக்கு நாளாந்தம் வேலைகளுக்குப் பெண்கள் போய் வருவதும் அதிகரித்திருக்கின்றது. தொலை தூரங்களுக்கு வேலை தேடிச்செல்லும் பெண்கள் இரவுகளில் தாமதமாகவே வீடுகளுக்கும் வரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இது குடும்ப உறவுகளில் குழப்பங்களையும் உருவாக்குகின்றது.

எதிர்ப்பும் – வேண்டிக்கோளும்

தமது சொந்தக் காணிகளுக்குச் செல்லத் தம்மை அனுமதிக்கும்படி கோரி கேப்பாப்புலவு மக்கள் 2012க்கும் 2016ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் குறைந்தபட்சம் 5 போராட்டங்களிலேனும் ஈடுபட்டுள்ளனர். 2015 ஆம் ஆண்டில் மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் சுவாமிநாதனையும், கைத்தொழிந்துறை மற்றும் வர்த்தக அமைச்சர் ரிசாட் பதியுதீனையும் சந்தித்து தமது கோரிக்கைகளை வைத்திருந்தனர். அத்துடன் தமது வேண்டுகலை ஜனாதிபதி செயலகத்திற்கு அனுப்பிய இம்மக்கள் அப்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவுக்கும் அறுபது காணி உறுதிகளின் நகல்களையும் இணைத்துக் கடிதம் ஒன்றையும் அனுப்பியிருந்தனர்.

தமது சொந்தக் காணிகளை விடுவிக்குமாறு தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயான ஒரு பெண் மாத்திரமே வழக்கினை இன்றும் தொடர்ந்துவருகின்றார். பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இவர் இராணுவத்தால் வழங்கப்பட்ட தற்காலிக வீடுகளில் வசிக்காமல் வேறு ஒரு இடத்திலேயே வசித்துவருகின்றார். தான் பலதடவைகள் அச்சுறுத்தப்பட்டதாகக் கூறுகின்ற இவர் ஒரு முறை அப்பிரதேச இராணுவ உயரதிகாரியான சமரசிங்கவாலும் வார்த்தைத் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளானார். கேப்பாப்புலவில் தனக்குச் சொந்தமாக இருந்த 5 ஏக்கர் காணியில் இராணுவம் பேக்கரி, சமையல் செய்யும் இடம், மருத்துவமனை

மற்றும் இரண்டு கிணறுகளை அமைத்துள்ளதாகவும் இராணுவ உயரதிகாரிகள் வரும்போது தனக்குச் சொந்தமான இடத்திலேயே தங்கிச் செல்வதாகத் தனக்குச் சொல்லப்பட்டதாகவும் இவர் குறிப்பிட்டார். நீதிமன்றமும் பிரதேச செயலகமும் மாற்றுக்காணியைக் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு தன்னைக் கேட்டபோது தனக்குத் தேவையானது தனது சொந்தக் காணியே என்று கூறி அதனை மறுத்திருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தமது சொந்தக் காணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆரம்பகட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்த நிலையில், 2016ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 24ஆம் திகதி சாகும் வரையிலான உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். உண்ணாவிரதப் போராட்டம் தொடங்கிய மூன்றாவது நாள் வடமாகாண முதலமைச்சர் இந்தப் பிரச்சனை தொடர்பாக தான் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதைத் தீர்க்க முயல்வதாகவும், தனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு உண்ணாவிரதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும்படியும் இதற்கு மூன்று மாத அவகாசம் தனக்குத் தேவை என்றும் கடிதம் மூலமாக உறுதியளித்ததைத் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நிறைவுசெய்யப்பட்டது. உண்ணாவிரதப் போராட்டம் கைவிடப்பட்டு மூன்றாவது வாரத்தில் மக்களைச் சந்திக்க முதலமைச்சர் குழு ஒன்றை அனுப்பினார். அந்தக் குழுவினர் பொதுவான சில கேள்விகளை மக்களிடம் கேட்டபோதும் காணிகளை விடுவிப்பது குறித்து எந்த உத்தரவாதத்தையும் வழங்கவில்லை என்றும் மூன்று மாதங்கள் கடந்து சில மாதங்களாகியும் கூட முதலமைச்சர் இந்த மக்களைத் தொடர்புகொள்ளவில்லை என்றும் கேப்பாப்புலவு மக்களுடன் இணைந்து செயற்படுகின்ற செயற்பாட்டாளர் சந்திரலீலா தெரிவித்தார். இதற்கிடையில் 2016 மே மாதம் கோயில் திருவிழா காலப்பகுதியில் தமது சொந்த இடங்களுக்கு அண்மையில் செல்ல மக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும் தொலைவில் இருந்து மக்கள் தமது வீடுகளையும், ஊரையும் பார்த்ததுடன் தாம் நட்டு வந்த மரங்கள் வளர்ந்து பெரிதாகி இருப்பதையும் அவதானித்ததாகவும் சந்திரலீலா தெரிவித்தார்.

கேப்பாபுலவு மக்களின் கதை

இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் சொல்லும் கதைகள் உணர்வுபூர்வமானவை. அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்துடன் எவ்வளவுதூரம் ஒன்றிப்போயுள்ளார்கள் என்பதை இந்தப் பிரசுரத்திற்கென அவர்களுடன் நடாத்தப்பட்ட உரையாடல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். நீண்ட ஜனநாயகப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் என்ற அடிப்படையில் இவர்களின் ஞாபகங்களைப் பதிவாக்குவது முக்கியம் என்று கருதியும் அவை இந்த மக்களின் போராட்டத்திற்கு வலுவூட்டுவதாயும் ஆதம்பலம் சேர்ப்பதாயும் அமையும் என்பதனாலும் இவை இங்கே தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம் மக்களிடம் “உங்களுடைய பழைய வீடு பற்றிய ஞாபகங்கள் என்ன? அந்த வீட்டின் தோற்றம் எப்படி இருக்கும்? வீடு பற்றி உங்கள் ஞாபகத்தில் உள்ள இனிய நினைவுகள் என்ன?” என்பது போன்ற கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அத்துடன் சிறுவர்களிடம், “எதிர்காலத்தில் பிறருக்கு இப்படியான பிரச்சினைகள் வரும்போது அவர்களுடன் இணைந்து போராடுவீர்களா?” என்ற கேள்வியும் கேட்கப்பட்டது. வீடு பற்றிய ஞாபகங்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்த ஓவியர் சனாதனனின் “Incomplete Thombu” என்ற தொகுப்பிலிருந்து இந்த உரையாடலுக்கான உத்தி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பிரியங்கள் (வயது - 15)

அத்திவாரம் கருங்கல்லால் போட்டிருந்தனாங்கள். கிச்சினுக்குப் பக்கத்தில் முதிரை மரம் நிண்டது. அதில இருந்தொரு அஞ்சடி தள்ளி ஒரு கிணறிருந்தது. தென்னை மரங்கள் இருந்தது. நாகதம்பிரான் கோயில் ஒண்டு வச்சிருந்தனாங்கள். காணி மூலையில் புளியமரங்களிருக்கு. சுத்தி நாங்கள் அலம்பல் வேலி அடைச்சிருந்தானாங்கள்.

இப்ப நாங்கள் இருக்கிற மொடல் கிராமத்து வீடு ஒரு வெள்ள வீடு, மழை பெய்ஞ்சால் சரி. நிலையில் இருந்து சீமெந்து உதிர்ந்து உதிர்ந்து விழும். பக்கத்து வீட்டில நடக்கிற விஷயங்கள் எங்களுக்குத் தெரியும்; எங்கட வீட்டில நடக்கிற விஷயம் பக்கத்து வீட்டுக்காரருக்குத் தெரியும். அவ்வளவு நெருக்கம் நெருக்கமான வீடுகள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர் சண்டை பிடிக்கேக்க கூடாத வார்த்தைகளால் பேசினா அது எங்களுக்கும் கேக்கும்.

எங்களுக்கு இந்தப் பிலக் குடியிருப்புக் காணி தான் வேணும், ஏனெண்டா அங்க கல்வி வசதியில்லை. தொழில் துறையளில்லை. விவசாய வளமோ அல்லது கால்நடை வளர்ப்போ அங்க செய்யேலா. இங்க விவசாயமிருக்கு, கால்நடை வளர்ப்பிருக்கு, பக்கத்திலேயே புதுக்குடியிருப்பு மகா வித்தியாலயம், கேப்பாபுலவு மகாவித்தியாலயம் ரெண்டும் இருக்கு. இங்க கடல் வளமும் இருக்கு.

பாட்டெழுதிறது எனக்கு இடம்பெயர்ந்து திருகோணமலையில் இருக்கேக்க தொடங்கினது. அங்க இருக்கேக்க எனக்கொரு ஆர்வம், பாட்டுப் படிச்சு பெரிய

பாடகரா வரோணுமெண்டு (இந்தப் போராட்டக் காலத்தில் இந்தச் சிறுவன் பாடிய ஆமிக்காரனே ஏயார் போலே... என்ற பாடல் பிரசித்தமானது) இயற்கை காட்சிகளை ரசிக்கேக்க பாட்டு வரும். உள்ளத்திலே இருக்கிற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தேக்க பாட்டு வரும்.

எனக்குப் பிடிக்காத வாழ்க்கையெண்டா இந்த போராட்ட நாட்கள் தான். இந்தத் தகரக் கொட்டிலுக்க வெயிலுக்க இருக்கிறது எனக்குப் பிடிக்கேல்வ.

போராட்டமெண்டா அது ஒரு வெற்றியடையைக் கூடியதா இருக்கவேணும்; எண்டைக்குமே தோல்வியடையக்கூடாது. இயற்கையை உண்மையாய் நேசிக்கிறவர்கள் ஒரு போராட்டம் பண்ணினா கட்டாயமா அது வெல்லும்.

ரமணா (வயது - 19)

பழைய வீட்டை நினைச்சா நாங்கள் சின்னப் பிள்ளையளில் ஓடித் திரிஞ்சுது தான் ஞாபகம் வரும். அம்மா அப்பாவோட அடிபட்டு விளையாடினது ஞாபகம் வரும். வீட்டுக்கு முன்னுக்கு ரெண்டு விளாத்தி மரம் நிண்டது. தென்னை மரங்கள், வாழை மரங்கள் நிண்டது.

வீட்டில எனக்கு சந்தோசமான ஞாபகம் எண்டா அம்மாவோட கதைச்சுப் பேசினதுகள் தான். பிறகு எனக்கு அவா திரத்தி திரத்தி அடிச்சதுக்களும் நினைவிருக்கு. ஸ்கூல் போகேல்லையெண்டா அம்மா அடிப்பா.

எனக்கு அப்பா இல்ல. அம்மா வீட்டில தான். நான் மேசன் வேலைக்குப் போறனான்.

நம்மட ஊர விட்டுடுவாங்கள் எண்ட நம்பிக்கையில் தான் இவ்வளவு நாளும் போராடுறம். எங்களுக்காக கனபேர் போராட வந்திருக்கினம். அதுமாதிரி நாங்களும் எதிர்காலத்தில் போராடுவம்.

கரிகரன் (வயது - 16)

வீட்ட நினைச்சவுடன அத்திவாரம் தான் ஞாபகம் வரும். அதுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஆத்தி மரம் இருந்தது. வீட்டுக்குப் பின்னால் ஒரு மருர மரம் நிண்டது.

அப்பா கடற்தொழில். அம்மா வீட்டில தான். இடம்பெயர்ந்த நேரம் இங்கேயிருந்து கைவேலிக்குப் போயிருந்தனாங்கள். பிறகு பொக்கணை. பேந்து மாத்தளன். அவ்வளவுந் தான் தெரியும். பிறகு சின்னக் கடல் ஒண்டால நடந்து போனாங்கள்.

பிறகு அங்கால போக ஆமிக்காரங்கள் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஒரு இடத்தில் இருத்தி பஸ் எல்லாம் விட்டு ஏத்தி கொண்டு போனவங்கள்.

செட்டிக்குளத்தில் எங்களை ஆனந்த குமாரசாமியில் விட்டாங்கள். பிறகு கட்டக் கடைசியாத் தான் எங்களை இங்க வற்றாப்பனை பள்ளிக்கூடத்தில் இருத்தியிருந்தவை. பிறகு மாதிரிக் கிராமத்தைக் காட்டி, கொஞ்ச நாள் இங்க இருங்கோ எண்டு எங்களை

அங்க குடியிருத்தினவை. இப்ப திருப்பவும் எங்கட இடத்துக்கு வாறதுக்காக போராடுறம்.

மொடல் கிராமத்தில பெரிய அண்ணையாக்கள் அடிபடுவினம். சும்மா தேவையில்லாத பிரச்சினைகள் வந்து கொண்டிருக்கும். இப்ப இந்த போராடுற நேரத்தில எல்லாரும் வந்து எங்கட காணிகளுக்குப் போக விடுவாங்கள் எண்டு சொல்லுறாங்கள் ஆனா விடுறாங்கள் இல்ல. இரவில சரியான பனி. இருக்கேலாது. காலமையிலையும் சரியான வெயிலா இருக்கும்.

கன நாளா பள்ளிக்கூடமும் போகேல்ல.

இந்தப் போராட்ட வெல்லும். நம்பிக்கையிருக்கு.

ரதன் (வயது - 16)

ஓலையால மேய்ஞ்ச வீடு. சின்னச்சின்ன ரூமுகள். பின்னுக்கு அத்திவாரம் இருந்தது. மரங்கள் நிறைய நிண்டது. டொய்லெட் இருந்தது. சின்னக் கிணறொன்று இருந்தது. சின்ன ஒரு மாங்கண்டு நிண்டது. அவ்வளவு தான் பழைய வீடெண்ட உடனே ஞாபகம் வரும்.

அப்பேக்க சின்னாக்கள் நாங்கள் ஓடிப் பிடிச்ச விளையாடுறனாங்கள். கிளித்தட்டு விளையாடுறனாங்கள். அந்த வீடு எங்களுக்கு வேணும். அதுக்காகத்தான் போராடுறம். இந்தப் போராட்டத்தில தான் முதல் தடவையா நான் போராடுறன். போராடுறம், வெற்றியடைவம் எண்டுதான் நம்புறன்.

கனிஸ்ரன் (வயது - 15)

வீட்டில ரெண்டு தென்னை மரமிருந்தது. இப்ப வெட்டிப் போட்டாங்கள். எங்கட வீடொரு குடிசை வீடு தான். வீடென்றால் சந்தோசமா இருக்கிறது தான். கலகலப்பா இருக்கும். ப்ரண்ட்ஸ் பெடியங்கள் எல்லாம் வந்து கிரிக்கெட் விளையாடுவம்.

மொடல் கிராமத்தில ஒரே பிரச்சினை. ஆக்களுக்கு வேலைகள் கிடைக்கிறதில்லை. குடிச்சுப் போட்டு அடிபடுவினம். எங்களால படிக்க முடியாமல் இருக்கும். இதெல்லாம் சரிவரோனும் எண்டா எங்களுக்கு எங்கட அந்த இடம் வேணும். அந்தக் காரணத்தினாலே தான் நாங்கள் இங்க வந்து போராடுறம்.

பள்ளிக்கூடம் போக வேணுமெண்டு ஆசை தான், ஆனா இங்க இப்படி போராடவேண்டியிருக்கு.

சங்கீர்த்தனா (வயது - 16)

சின்ன வீடு. பக்கத்தில இலந்தை மரம் நிண்டது. வீட்டுக்கு அங்கால டொய்லெட் கூடு. விண்ணாங்கு மரமும் நிண்டது.

அப்ப நாங்கள் ஒளிச்சுப் பிடிச்ச விளையாடுறனாங்கள். அப்ப நடந்த சந்தோசமான

விஷயமெண்டா குளத்தில் குளிச்சு சித்தப்பாட்ட அடி வாங்கினது தான்.

மொடல் கிராமத்தில் இருக்கேலாது. அங்க குடிச்சிட்டு வந்து தூஷணத்தால பேசு வினம். ஆடு மாடு ஒண்டும் வளக்கேலாது. பக்கத்தில் இருக்கிற ஆக்கள் பேசவினம்.

இப்ப இந்தப் போராட்டத்தால எங்கட காணிக்குத் திரும்பப் போறம்.

இப்ப இங்க எங்கட அம்மாக்கள் போராட வந்ததால நாங்களும் பயமில்லாமல் வந்தனாங்கள். நாங்கள் வளர்ந்தாப் பிறகு மற்றாக்களின் பிரச்சினைகளுக்காகவும் போராடுவம்.

யதூர்சன் (வயது - 16)

பழைய வீடு சீமந்தால கட்டினது, பக்கத்தில் ஜம்பு மரம் நிண்டது. பெடியங்கள் எல்லாத்தையும் கூப்பிட்டு ஜம்புக்காய் ஆய்ஞ்சு சாப்பிடுவம். பெரிய ஒரு ஆத்தி நிண்டது. அதில கிளிக்குஞ்சுகள் பிடிச்சு வளர்த்து விளையாடுவம்.

அதோட பிறகு சண்டை வந்திட்டுது. சாப்பாடெல்லாம் இல்லை. நெஸ்டமோல்ட் அதுகள் இதுகளெண்டு தான் சாப்பிடுறது. இடம்பெயர்ந்து போய் மாத்தளனால எல்லாம் போய் பேந்து பஸ் விட்டு ஏத்தி கதிர்காமர் முகாமுக்கு வந்தம். அங்கயிருந்து பிறகு வற்றாப்பளை பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய், பிறகு தான் மொடல் கிராமத்துக்கு போனோம்.

இதில இப்ப எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல விஷயத்துக்காக போராடேக்க சந்தோசமாத் தானிருக்கு, ஆனா மனசுக்க ஒரு கவலை. காணிய விட்டா நல்ல சந்தோசம். சட்டப்படி இருக்கும்.

எதிர்காலத்தில் மற்றாக்களுக்குப் பிரச்சினை வரேக்க நாங்க தான் முன்னுக்குப் போய் டீமா நிப்பம்.

இந்தப் போராட்டம் வெற்றியடையும், நாங்கள் கும்பிட்டுக் கொண்டு தானிருக்கிறம். எங்களுக்கொரு நம்பிக்கையிருக்கு.

கா. தனுசியன் (வயது - 12)

காணிய விடுவாங்கள் எண்டு நம்புறம். இவ்வளவு நாள் போராடுறம், ஒரு தீர்வும் கிடைக்கேல்லத்தான். ஆனாலும் நம்பிக்கையிருக்கு. ஆக்களெல்லாம் வாறாங்கள் போறாங்கள். ஆனா ஒண்டும் பண்ணேல்ல.

நான் ரெண்டாம் நாள் தான் வந்தனான். வந்து இரவெல்லாம் நித்திரை முழிச்சு காலம் கண்ணெல்லாம் இருட்டிக் கொண்டு வந்தது. பிறகு நித்திரை கொண்டெழும்ப ப்ரெண்ட்ஸ் பெடியளெல்லாம் வந்திட்டாங்கள். முதல் நாள் முகம் கூட கழுவேல்ல அப்பிடியே படுத்திருந்தன். இந்த இடத்திலயே இருந்து போராடுறம்.

இந்தப் போராட்டத்தில் இருக்கேக்க சந்தோஷமாவும் இருக்கும் துக்கமாகவும் இருக்கு.

இனி வேற இடத்தில் பிரச்சினை வந்தாலும் கட்டாயம் நாங்கள் போவம், வளர்ந்தாப் பிறகில்லை, பஸ் பிடிச்ச இப்பையே போவம்.

கரிகாலன் (வயது - 12)

முந்தியான் எங்கட வீட்டில நிறைய மரங்கள் இருந்தது இப்ப ஒண்டுமில்ல. முந்தி புரிய மரங்களில ஏறி விளையாடுவம். இப்ப விளையாடுறதுக்கு ஒரு இடமுமில்லை. அப்பையெல்லாம் நல்ல வசதியாத்தான் இருந்தனாங்கள். மோட்டர் சைக்கிள் வச்சிருந்தனாங்கள். நிறைய நகை எல்லாம் வீட்டில வச்சிட்டு ஓடிற்றம். அத ஆர் எடுத்தாங்களோ தெரியா.

எங்கட வீடெண்டா எனக்கு முதலை பிடிச்சது தான் சந்தோசமான ஞாபகம். ஒவ்வொரு நாளும் இதுக்குள்ள முதல வலை கட்டுறது தான், அந்த வலையளை முதலை சப்பித் திண்டிடும். பதினாலு துண்டு வலைய முதல அப்பிடையே சப்பிட்டுது. அப்பா இடியன வச்ச சுட சித்தப்பா பாய்ஞ்சு கத்தியால குத்தி கொண்ட்டார். பிறகு வத்தல் போட்டு கத்தரிக்காயோட வதக்கிச் சாப்பிட்டனாங்கள்.

லோஜினி (வயது - 11)

இந்தப் போராட்டத்தில் விருப்பத்தோட தான் இருக்கிறம். பனிக்கில இருக்கிறது தான் கஸ்டமாயிருக்கு.

ஆனா இந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெறும் , அதுக்காகத் தான் நாங்க பிரே பண்ணுறம்.

சதீஷ் கௌஷல்யா (வயது - 34)

எண்பத்தி மூன்றாம் ஆண்டு பலதரப்பட்ட இடங்கள்ல இருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்தாக்களுக்கு நெடுங்கேணியில “ஜேஸிப் பாரம்” என்று சொல்லி முகாம் மாதிரி ஒன்றரை ஏக்கர் ரெண்டெக்கர் காணி தந்தார்கள். நாங்கள் அங்க தான் வாழ்ந்து வந்தனாங்கள். பிறகு ஜெயசிக்குறு சண்டை நேரம் இடம்பெயர்ந்து நீராவிப் பிட்டி முஸ்லீம் மக்களின் காணியில் வந்து தஞ்சமடைஞ்சம். அதன் பிறகு நீராவிப் பிட்டியில் இராணுவத்தால் வழங்கப்பட்ட இடைக்காலத் தீர்வின்போது முஸ்லீம் மக்கள் புத்தளத்திலேயிருந்து இங்கே வந்த போது அந்த முஸ்லீம் மக்களுக்கு காணிகளை விடுவிக்க வேண்டுமென்று விடுதலைப் புலிகள் கேட்ட போது நாங்கள் மனிதாபிமான அடிப்படையில் எங்களுக்கு மாற்றுக் காணி தாருங்கள் நாங்கள் இந்தக் காணிகளை விட்டுச் செல்கின்றோம் என்று கூறியிருந்தோம். அதனடிப்படையில் எங்களுடைய கிராம சேவையாளர், ஏஜிஓ எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தப் பிலக் குடியிருப்புக் காணியை “கால் ஏக்கர்” திட்டத்தின் பேரில் எண்பத்திநாலு குடும்பங்களைக் கொண்டு வந்து அமர்த்தியிருந்தார்கள். அதன் பிறகு 2008 ஆம் ஆண்டு வரை எங்களுடைய வாழ்க்கை மிகவும் சந்தோசமாக ஒன்று கூடி ஒரு கூட்டுக் குடும்பம் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

பின்னர் இறுதி யுத்தத்தில் இராணுவத்தின் அடாவடித்தனத்தினாலும் வன்முறையாலும் உயிரிழப்புக்களையும் சொத்திழப்புக்களையும் மக்கள் சந்தித்தனர். போர்க்காலத்திலயும் போர் முடியவும் பல தரப் பட்ட முகாம்களை அமைத்தார்கள். கதிர்காமர், இராமநாதர், சூன் போர், சூன் பைவ் (zone) என்று பல முகாம்களில் எங்களை அமர்த்தி அதன் பிறகு இரண்டாயிரத்துப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு எங்களை மீள் குடியேற்றம் செய்கிறோம் என்று பொய்ப் பிரச்சாரம் பண்ணி வற்றாப்பளை மகாவித்தியாலயத்தில் கொண்டு வந்து இருத்தினார்கள்.

எங்கட சொந்தக் காணிக்கு அனுப்பப்போவதில்லை. மாற்றுக் காணி தரப்போறார்கள் என்று அப்பொழுது தான் எங்களுக்குத் தெரியவந்தது. நாங்கள் அங்கே இருக்க மாட்டோம். எங்களுக்கு சொந்தக் காணி வேண்டுமென்று கேட்டபோது சி ஐ டி, இராணுவத்தின் மிரட்டலுக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் மத்தியில் சீனியாமோட்டைப் பகுதியில் சூரியபுரம் என்ற பிரதேசத்தில் எங்களை கொண்டு போய் குடியமர்த்தினார்கள். இராணுவம் வீடு கட்டித் தந்தார்கள். அது ஒரு கூடு. ஒரு பலத்த இடி முழங்கினால் கூட நாம் இந்த வீடு நம் மீது இடிந்து விடுமோ என்று நினைச்சு பயத்தோடு தான் அங்கே வாழ்ந்து வந்தோம். வான்படைத் தள அதிகாரி உங்களுக்கு காணி விட்டாச்சு வாங்கோ என்று சொன்னதக் கேட்டு நாங்கள் எல்லோரும் இங்கே வந்தபோது இராணுவ அதிகாரி சொன்னார், வனவளப் பாதுகாப்பு அதிகாரியிடம் கடிதமெடுத்துக் கொண்டு வந்து காணியை வெளியாக்குமாறு, நாங்கள் வன வளப் பாதுகாப்பு அதிகாரியிடம் சென்று இந்தப் பதிலைக் கூறியபோது அவர் சொன்னார், நீங்கள் எல்லோரும் இருபத்தி நாலாம் திகதி உங்கள் காணிக்கு வாங்கோ, நாம், ஏஜிஓ, இராணுவ அதிகாரி உள்ளிட்டோர் உங்கள் காணிகளை அளவீடு செய்து காணி வழங்குகிறோம் என்று, பிறகு நாங்கள் இருபத்தி நாலாம் திகதி இங்கு வருவதாக ஆயத்தம் செய்தபோது, இருபத்தி மூன்றாம் திகதியே அவையள் எல்லாம் வந்து எங்களுக்குத் தெரியாமல் காணிகளைப் பார்வையிட்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள். செய்தியை அறிந்த மக்கள் என்னிடம் வந்து கேட்டபோது, நான் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு கேட்டேன், அப்போது அவர்கள் ஜனாதிபதி இருபத்தி ஐந்தாம் திகதி வருவதாகவும் அது வரை காணியை விடுவது கஷ்டமென்றும் முப்பத்தியொராம் திகதி உங்களுக்கு இந்தக் காணி விடுவோம் என்றும் கூறியிருந்தார்கள்.

நாம் முப்பத்தியொராம் திகதி இங்கே வந்தபோது உள்ளுக்கு காணி பார்க்கச் சென்றோம். அப்ப இராணுவ அதிகாரி உள்ளிட்ட ஒரு இருநூறு இராணுவம் வரும், எல்லோரும் வந்து உங்கள் ஏஜியோவும் வனவளப் பாதுகாப்பு அதிகாரியும் வந்தால் நாங்கள் நேரடியாக கொண்டு போய் காணியை விடுவம். அதுவரைக்கும் நீங்கள் ரோட்டில் இருங்கோ. அவர்கள் வந்தவுடன் எங்களுக்கு கோல் பண்ணுங்கோ என்றொரு நம்பரையும் எழுதித் தந்து விட்டுச் சென்றார். அந்த நம்பருக்கு எங்களுடைய கிராம சேவையாளர் பன்னிரண்டு மணியளவில் கோல் பண்ண பொழுது அது ரோங் நம்பர் என்று தெரிந்தது. அப்பொழுது தான் நாங்கள் உணர்ந்தோம். அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், வன வளப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் எல்லோரும் ஒன்றாச் சேர்ந்து போலி நாடகம் நடப்பதற்காக இந்த இடத்திற்கு எங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று. நாங்கள் போராடுவதற்கு இந்த இடத்திற்கு வரவில்லை.

இராணுவம் போராட்டத்தை எங்கள் மீது திணித்துள்ளார்கள் என்று தான் நான் கூற விரும்புகின்றேன்.

மாதிரிக் கிராமத்தில் நாம் வசிக்க முடியாதென்று சொல்றதுக்கு முதற்காரணம் அடிப்படைத் தேவை தண்ணி வசதி. நாற்பத்தைந்து முழுத்திற்கு அங்கால தான் தண்ணி அள்ளலாம். ஐம்பது முழக் கயிறு வேணும். முப்பது குடும்பங்கள் பெண்களைத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பங்கள், கூலி வேலைக்குத் தான் நாங்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். வளவுக்குள் தோட்டம் எதையும் செய்ய முடியாது. நாற்பத்தைந்து முழக் கிணற்றில் தண்ணியள்ளி நாங்கள் பயிர் கொடி செய்து வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த முடியாது. வோட்டர் பம்பு பத்து குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள். அந்தக் குடும்பங்கள் தண்ணீர் அள்ளுவதற்கு பொதுக்கிணறு பத்துத் தான் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தண்ணியடித்து பத்துக் குடும்பங்கள் தோட்டம் செய்யுமானால் மற்றக் குடும்பங்கள் நிலை என்னவாகும்.

மலசல கூடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் மேலே நன்றாகக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டு குழிகளை ஒழுங்காகக் கட்டாமல் பிளேட்டை மட்டும் போட்டு விட்டு மூடியிருக்கின்றார்கள்.

இவற்றை விட எமது சமுதாயம் சீர்கெட்டு வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இராணுவத்தினர் கோல்ட் லீப், பியர் என்று அவர்களின் கண்களில் விற்கின்ற போது எங்களுடைய பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் அதைப் போய் வாங்குகிறார்கள். இராணுவம் அவர்களுடன் நல்லா பழகிறமாதிரி பழகி இந்தப் பழக்கங்களை ஊக்குவிச்ச எங்களுடைய இளைஞர்களை சீர்குலைக்கின்றார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் பியரைக் குடித்து விட்டு வரும் இளைஞனோ அல்லது வயது வந்தவரோ நிதானம் தப்பிய நிலையில் எங்கள் சிறுவர்களோடு பலதரப் பட்ட சேட்டைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் எங்களுடைய வாழ்க்கையை அங்கே நடாத்த முடியாது.

பழைய வீடு வேர்ல்ட் விஷனால வீட்டுத் திட்டம் தந்தது. கொட்டில் தான் முதல் வச்சுக் கொண்டிருந்தனாங்கள். சுனாமிக்குப் பிறகு வேர்ல்ட் விஷன் தந்த வீட்டுத் திட்டத்தில் கட்டினனாங்கள். பலரும் பல மட்டத்திலையும் வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்தவை. ஆனால் இன்றைய நிலையில் ஒரு வீடும் இல்லை. ஐந்து கல் வீடுகள் முற்றுமுழுதாக முடித்துக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் கூட இப்பொழுது இல்லை.

காளிமுத்து செல்வி (வயது - 34)

பிலக் குடியிருப்பில் நாங்கள் ஐந்து வருஷம் இருந்தனாங்கள். 2000 ஆம் ஆண்டு குடியேற்றம் செய்தது. வீடிருந்தது, டொய்லெட் இருந்தது. கிணறெல்லாம் தூர்த் திட்டினம். நங்கள் வச்ச தென்னம்பிள்ளை, பயிர்கொடி அவ்வளவும் இருந்தது. தோட்டம் தூரவு தான் இஞ்ச கூடுதலாச் செய்தது. கடற் தொழிலும் செய்தது.

மொடல் கிராமத்தில் எங்களுக்கு வாழ்வாதாரப் பிரச்சினை இருக்குது. இங்கையெண்டா

கடற்கரைக்கு மூன்று நான்கு தரம் போய் வரலாம். அங்க அப்பிடியில்ல. அது ஒரு சின்னக் கிராமம். அதுல கஞ்சலப் போடுறதெண்டாலும் கோழியை வளக்கிறதெண்டாலும் சரியான கஷ்டம். மாடு ஆடு வளக்கிறதும் கஷ்டம். வீடும் டொய்லெட்டும் முன்னுக்கு ஓடிவிளையாடக் கூடிய ஒரு முத்தமும் தான். மற்றது நாங்கள் அங்க வச்சிருக்கிற தென்னம்பிள்ளையள். வேற ஒண்டும் அதுக்குள்ளே வச்சப் பிரயோசனப்படுத்தி வாழ்க்கையை ஓட்டேலாது.

பிலக் குடியிருப்பில் எங்களுக்குத் தண்ணி வசதி கிட்ட. நாலு பொம்பிளையள் சேர்ந்தா ஒரு கிணறை வெட்டிப் போடுவம். அங்க மொடல் கிராமத்தில நாப்பது முழம் வெட்ட வேணும். வசதி உள்ள ஆட்கள் மோட்டர் பாவிக்கலாம், வசதி இல்லாத ஆட்கள்?

அப்பிடியானதொரு நிலையில வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறம்.

இப்ப இந்தப் போராட்டத்தில சரியான கஷ்டப்படுறம் வாறவையிட்ட எல்லாம் கையேந்தி நிற்க வேண்டிய நிலைமை. வாற ஆட்களும் நீங்கள் செய்திருக்கிறது நல்லமெண்டு தான் சொல்லுகினமே ஒழிய தீர்வைப் பெற்றுத் தர ஒருவராலையும் ஏலேல்ல.

பகவதி (வயது - 87)

காணியிருந்தது, அதுக்குள்ள கிணறு வெட்டியிருந்தனாங்கள். தென்னை, பிலா எல்லாம் வச்சிருந்தனாங்கள். அங்க கொச்சிக் கண்டு, தோட்டம் எண்டு அதுக்குள்ளேயிருந்து நாங்கள் சீவிச்ச வருமானம் எடுத்தனாங்கள். எங்கட ஐயா (கணவன்) இப்ப கச்சான் தோட்டத்தில காவலுக்கு நிக்கிறாரு; நாங்க இங்க போராடிக் கொண்டிருக்கிறம்.

இங்கால காணி தந்திட்டா நாங்க கூலி வேலைக்குப் போவம். தொழில் செய்ய கன வாய்ப்புகள் இருக்கு. இந்தக் காணியை வெட்டி வெளியாக்க நாங்க பட்ட பாடு... கொஞ்சப் பாடா பட்டனாங்கள்.

தமிழ்ச்செல்வி (வயது - ஒரு முதிய தாய்)

எங்கட பிலக் குடியிருப்பு வீடு சின்ன வீடு தான். நான் தனியாள் தான். அதில ஒரு கிணறு போட்டு தோட்டம் செய்தனான். எங்கட வருமானத்தை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தனாங்கள். இப்ப அந்த வருமானத்தை இவையள் ஏன் இப்ப பிடிச்ச வச்சுக் கொண்டிருக்கினம்.

எல்லாருக்கும் காணி விடுவினம் எண்ட நம்பிக்கையிருக்குது. ஆனா எப்ப தீருமெண்டு தெரியேல்ல. அரசாங்க அதிகாரிகள் வந்து காணியப் பற்றி ஒண்டும் கதைக்காமல் பிள்ளையளை கொஸ்டல்ல வச்சப் படிப்பிக்கப் போறம் எண்டு கேக்கினம். ஏன் தாய் தேப்பனுக்குத் தெரியாதே அது. தங்கட காணியில இருந்து பள்ளிக்கூடம் போகத் தானே அதுகள் போராடுதுகள்.

இது எங்களுக்கு தொழிலுக்கேற்ற இடம். அத்திவாரம் எல்லாம் அப்பிடியே கிடக்கு. விட்டாங்கள் எண்டா பெரிய சந்தோசமா இருக்கும்.

நான் கடற்தொழில் தான் செய்தனான். முதல்ல நல்ல காசு, மோட்டர் சைக்கிள், நகையள் எல்லாம் வச்சிருந்தானாங்கள். இப்ப ஒண்டும் இல்ல. மனசுக்கு கவலை தான்; சொந்த இடத்தில இருக்கிற மாதிரி வராது.

தங்கவேல் தயாபரன் (வயது- 37)

1990 ஆம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்து இங்க வந்து வித்தியானந்தா கொலிச்சில படிச்சனான். இங்கத்த பிள்ளையை கலியாணம் முடிச்சன். அப்பிடியே இருந்தது தான்.

வீடெண்டு நினைச்சாலே எண்ட பிள்ளையள் முத்தத்தில நிண்டு விளையாடுறதும் நாங்கள் ஓடித்திரியிறதும் நல்ல மாதிரி வாழ்ந்த இடமெண்ட நினைவும் தான் பிலக் குடியிருப்பை நினைச்சா வரும். சின்ன ஒரு வருமானத்தை வைச்சுக் கொண்டு நாங்கள் மிகச் சிறப்பா வாழ்ந்த மண் இது.

முந்தி நாலாயிரத்து எழுநூறு தான் மாச வருமானம். உந்த முன்னுக்கிருக்கிற நந்திக் கடலுக்குப் போய் இருவது ருவா காசக் குடுத்தா எங்களுக்கு நிறையக் கறி கிடைக்கும். மிச்ச சாமானெல்லாம் வளவுக்குள்ளேயே வச்சு எடுத்துக் கொள்ளுவம். வீடென்று சொன்னால் கொட்டில் வீடு தான். களி மண்ணால மெழுகியிருந்தது.

இப்ப எங்கட காணிக்குள்ள போறதுக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறம். நாங்கள் பெரியாக்கள்; பரவாயில்ல. இந்தச் சின்னன் சிறுசுகள நினைக்கத் தான் கவலையாக் கிடக்கு.

இருந்தாலும் என்னெண்டு இந்தப் போராட்டத்தைக் கைவிடுறது. இது எங்கட பூர்வீகம். எங்களுக்கு கிடைச்ச ஒரு சொத்து.

செல்லையா விவேகானந்தன் (வயது - 60)

எண்ட பழைய வீட்டை நினைத்தால் எனக்கு சரியான கவலை. நான் வச்ச தென்னம்பிள்ளை இண்டைக்கு அள்ளிக் கொட்டுது தேங்காய் தேங்காயாக, அதைக் கூட இவங்கள் தான் எடுக்கிறாங்கள்.

நான் ஒரு நாள் மண் ஏத்திக் கொண்டு வந்தனான் இந்த காம்புக்கு, அப்ப நான் கொஞ்சம் அதுக்குள்ளையும் இதுக்குள்ளையும் சுணங்கினன், பின்னால் போகப் பார்க்க, ஆமிக்காரன் சொன்னான், ஐயா பின்னால் போகாதீங்க, அங்க பெரியவரிண்ட இடமிருக்கெண்டு, அது எண்ட வீடு. செங்கல்லால கட்டி, காட்டுத் தடியால ஓடி, ஒரு போட்டு வச்சிருந்தனான். அதைக் கழட்டி போட்டாங்கள். செங்கல் வீடு ரண்டு அறை.

இந்த பொம்பிளைக் குஞ்சுகளைப் பெத்து எனக்கு சரியான கஷ்டம். நான் அப்பா அம்மாண்ட ஓடரில்லாமல் தான் கல்யாணம் செய்தனான். என்னோட பொம்பிளைச் சகோதரங்கள் ஆறு பேர் இருந்தவை. அப்ப எங்கட ஐயா சொன்னார், சரி நீ கலியாணம் செய்திட்டாய், உன்ன நான் தள்ள மாட்டன் இனி, நீ மூத்த பிள்ளை, என்னோட வா எண்டு முத்தையன் கட்டுக்கு கூட்டிக் கொண்டு போனார். அங்க எங்களுக்குத் தோட்டம். அங்க இருந்து சகோதரங்களையெல்லாம் அய்யாவோட சேர்ந்து கரை சேர்த்தன்.

அதுக்குப் பிறகு ஐயா சொன்னார் கேப்பாபுலவில உனக்கு ரெண்டு ஏக்கர் காணி தாறன். அந்தக் காணிக்குள்ள ஓண்டுமேயில்ல, உண்ட வலிமையால ஏதும் செய்து நீ பிழைச்சுக்கொள்ளு. ஒரு ட்ரக்டரும் தரலாமுனக்கு. சொந்தமாயில்ல. நீ ஒரு புது வீடு கட்டுமட்டும். அப்ப எனக்கொரு ஏழாயிரத்து ஐநூறு ரூபா காசு தந்து, கச்சேரியால ஒரு வீட்டுத் திட்டம் தந்தது. சீமெந்து அப்ப தொளாயிரம் ரூபா. சரியான கஷ்டப் பட்டு ஒரு பைக்கற், ரெண்டு பைக்கற் எடுத்து தான், இந்த காட்டுக் கல்லுகளை பொறுக்கி, அப்ப வேற பெடியனும் உதவி செய்துதான் அந்த வீட்டைக் கட்டினன்.

தவசீலன் (ஊடகவியலாளர்)

முதலாம் மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி எனக்கு பிலவுக் குடியிருப்பு மக்களின் காணிக்குரிய கடிதம் குடிக்கினமாம் என்று தகவல் வந்தது; அந்தக் கடிதத்தோட ஆட்கள் காணிக்குப் போகப் போக்கினமாம் என்று சொல்லி.

முதல் நாள் விமானப் படை சொல்லியிருக்குது உங்கட காணியை நாங்கள் விட்டுட்டம் வனவளத் திணைக்களத்தில கடிதம் வாங்கிக் கொண்டு வந்திட்டு துப்பரவாக்குங்கோ என்று சொல்லி. அந்த அடிப்படையில தான் அங்க வந்து நிண்டவங்கள்.

பிறகு வனவளத் திணைக்கள உயர் அதிகாரி ஒருவரிடம் மக்கள் போய் நின்ற நேரம் அவருக்கொரு குழப்பம். கொமாண்டர் ஏதோ கேட்டவர் தான், பொரெஸ்ட்டில இருந்து ரிலீஸ் பண்ண வேணுமெண்டு கதைச்சவர் என்று சொல்லிச் சொன்னார். பிறகு சனத்திண்ட பெர்மிட்ட வாங்கிப் பாத்தவுடன ஒரு குழப்பம். ஏஜி ஒபீஸ் பெர்மிட் இருக்குது பிறகு பொரெஸ்ட்ட் ல ரிலீஸ் பண்ண வேணுமெண்டது ஒரு பிரச்சினை தானே. பிறகு அவங்கள் உரிய அதிகாரிகளோட கதைச்சுப் போட்டு மக்களின் காணியெண்டா விட வேணும் தானே என்று சொல்லி மப் (Map) பண்ணிப் போட்டு இருபத்தி நாலாம் திகதி வாறம் என்று சொல்லிப் போட்டு விட்டாங்கள். நாங்களும் நியூஸ் அனுப்பிப் போட்டம். ஆனா எங்கட நியூஸில திகதி போட்டாங்கள் இருபத்தி மூன்றாம் திகதியெண்டு. பிறகு நான் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு கேட்ட போது அவர்கள் ஏஜியோவோட எடுத்துக் கதைத்த போது அவர்கள் இருபத்தி மூன்றென்று தான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள்.

நேரப் பிரச்சினையில் அதனை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தகவல் மக்களுக்குத் தெரியாது. பிறகு காணி அதிகாரிகள் மற்றும் பிற அதிகாரிகளும் இருபத்தி மூன்றாம்

திகதி வந்து பார்த்திட்டுப் போயிட்டாங்கள். அதுவும் சனத்துக்கொரு குழப்பம்.

பிறகு ஜி எஸ் ஓட போய் சனம் கதைக்க அவர் முப்பதியோராம் திகதி அவங்கள் திருப்ப வாருவாங்கள் வாங்க எண்டு சொல்லியிருக்கிறார். இங்க வரேக்கையும் ஜி எஸ் தான் சொன்னதாகத் தான் சொன்னார், ஏஜிஏ தான் சொல்லேல்ல எண்டு சொன்னார். அப்ப இவங்கள் குழம்பிக் கொண்டு நிண்டுட்டு நேர உள்ளுக்க இறங்க எயார் போஸ் கலைச்சுக் கொண்டு வந்து வெளியில் விட்டுட்டுது.

பிறகு இப்பிடியே குழப்பமாகி சனம் ஆர்டிஎஸ், ஜிஎஸ் ஓட முரண்படத் தொடங்கி மூண்டு மணியாகியும் எந்த முடிவுமில்லை. ஏஜியோவுக்கு சொல்ல அவர் சொன்னார் நாங்கள் அறிவிக்கேல்ல எண்டு, அப்ப சனம் இன்னும் குழம்பத் தொடங்கிட்டுது. பிறகு இண்டைக்கு காணி அளக்க வாறெண்ட பொரெஸ்ட் ஓபிசர் ஏன் வரேல்ல எண்டு விசாரிக்க அவருக்கு இண்டைக்கு கோர்ட்ஸ்ல ஏதோ வழக்கெண்டு சொல்லிச்சினம். அப்ப எத்தின மணிக்கோ கோர்ட்ஸ் முடியும் தானே, அதுக்குப் பிறகு தான் போவம் எண்டு சனம் சொல்லத் தொடங்கிச்சுது. பிறகு நான் பொரெஸ்டுக்கு போன் பண்ணிக் கதைச்சன். இப்பிடி சனம் இருக்குது நீங்கள் வந்து பதில் சொல்லாம போமாட்டம் எண்டு சொல்லி நிக்கினம் எண்டாப் போல தான் தண்ட ஓபிசர் ரெண்டு பேர அனுப்பிறன் எண்டு சொல்லி அனுப்பினார். அவையள் வந்து விசயத்த விளங்கப் படுத்திச்சினம். பிறகு சொல்லிச்சினம் எங்களால முடிவெடுக்க முடியாது, பெரியவர் தான் முடிவெடுக்க முடியுமெண்டு. அப்ப அதிகாரமுள்ள ஆட்கள கூப்பிடுங்கோ எண்டு சொல்லி சனம் கேட்டுது.

நாலு மணியப்பிடி பொரெஸ்டுக்குரிய பெரிய அதிகாரிகள் வந்திச்சினம். அவையளும் விளங்கப் படுத்திச்சினம். ஆனா இப்ப முடிவெடுக்கேலா எண்டு சொல்லி பொலிசைக் கூப்பிடிச்சினம். பிறகு அவர்கள் போயிட்டாங்கள்.

பிறகு சனம் நாங்கள் இனிப் போப்போறதில்ல. எங்களைஎல்லாரும் பேய்க் காட்டினம். நாங்கள்தான் இதுக்கு ஏதாவது செய்யோனும் என்று சொல்லத் தொடங்கிச்சுது. முதல்ல கௌசி அக்கா தான் சொன்னா நான் போற அளவில் இல்லை. இதில் தான் இருக்கப் போறன். காணி தரும் வரையிலும். போற ஆட்கள் ஆரெண்டாலும் போங்கோ. எண்ட காணிக்கை விடும் வரை நான் இருப்பன். அப்ப மிச்ச ஆட்களும் அதெப்பிடி நீ மட்டும் இருக்கிறது. நாங்களும் இருக்கிறம் எண்டு சொல்லி எல்லாரும் முடிவெடுத்திட்டாங்கள்.

மீடியாக்காரர் நாங்களும் கேட்டம் இப்பிடி நிறையப் போராட்டங்கள் நடக்குது. ஊடகங்களும் சும்மா நாலு நாள் ஐஞ்சு நாள் நிண்டுட்டு போயிடுவம். நீங்க அப்பிடிக் தானே செய்யப் போறியள் எண்டு சொல்ல. ஒரே ஒரு வசனம் உறுதியாச் சொன்னவா, என்ற உயிர் போய் எண்ட பொடி இதிலயிருந்து போகும் வரையும் எண்ட காணிக்குப் போகாம ஆரெழும்பினாலும் நான் எழும்ப மாட்டன்! அந்த அடிப்படையில ஊடகங்கள் எங்களுக்கு நீங்கள் ஆதரவளிக்கோணும் எண்டு சொல்லி.

நீங்கள் நூறு வீதம் நம்பிக்கையாய் இருப்பியள் எண்டா , ஊடகங்களும் சப்போர்ட் பண்ணும். அந்த அடிப்படையில தான் நாங்கள் முழு நேரமும் இங்க இருக்கிறம்.

குமணன் கணபதிப்பிள்ளை (ஊடகவியலாளர்)

முப்பத்தியொராம் திகதி மத்தியானம் வந்தனாங்கள். அதிகாரிகளும் மக்களும் முரண்பட்டு குழம்பி பின்னேரம் வரை எந்தத் தீர்வும் கிடைக்கவில்லை. பின்னேரம் கௌசி அக்கா தான் ஆர் போனாலும் இங்க இருந்து இண்டைக்கு நான் போகேல்ல. போறாக்கள் போங்கோ எண்டு சொன்னா.

ஆறு மணி வரைக்கும் ஒரு நம்பிக்கையான பதிலும் கிடைக்காமல் தாங்கள் இதில தொடர்ந்திருக்கப் போறம் எண்டு சனம் சொல்லிச்சுது காணி கிடைச்சாத் தான் போவம். எண்டு உறுதியா இருந்திச்சினம்.

நாங்களும் இருந்தம். முதல் நாள் இரவு லைட்டுகளை ஆமிக்காரர் நிப்பாட்டினாங்கள். சனம் நெருப்பு மூட்டி இருந்தினம். மெயின் கேட்ல தண்ணி வந்தது, அதையும் நிப்பாட்டினாங்கள். இந்த ஏரியாவில் வேற சனங்களும் இல்லைத் தானே. பயத்தோட அந்த முதல் நாளிரவு போச்சுது.

பிறகு எவ்வளவோ நாட்கள் போயிட்டுது சனம் உறுதியா இருக்குது. பலரும் தங்கட அரசியலை நுழைக்கப் பார்த்தவை ஆனா முடியேல்ல.

பிலக் குடியிருப்பு போராட்டக் களத்தில்

சிறுவர்கள் பாடிய பாடல்

ஆமிக்காரனே எயார் போலே காணியை விட்டு வெளிய
போவன்றா

ஆமிக்காரனே விமானப் படையே காணியை விட்டு வெளிய
போவன்றா

காணிய தந்துவிட்டா குழப்பம் ஏதும் இல்ல

எங்களுக்குப் பிரச்சினையில் நீங்க வெளிய போங்க

வேளைக்கு தந்திட்டு வெளிய போங்கடா

ஐயோ சாமி ஆளை விடுங்கடா

விமானப் படையே எயார் போலே காணியை விட்டு வெளிய
போங்கடா

காணி வேணும் டா

நிலங்கள் வேணும் டா

இராணுவமே வெளிய போங்கடா

எங்கள் நிலம் எமக்கு வேண்டும் வசதி நிறைய அதில உண்டு
உலகில் உள்ள வளங்கள் எங்கள் ஊரில் நிறைய உண்டு

பிரச்சினை இல்ல டா வெளியில போங்கடா

எங்கட நிலத்தை தந்திட்டு போங்கடா

போராட்டத்தில் பெரியவர்களால்

பாடப்பட்ட பாடல்

எங்கள் நிலங்களில் நட்ட மரங்களின் நிழலில் கூடி
உறவுகள் சேர்ந்து கதைகள் பேசி மீண்டும் நாங்கள் உயிர்த்திடவே

சொந்த வீட்டில்

சொந்த வளவில்

நட்ட மரங்களின் நிழலில் கூடி

உறவுகள் சேர்ந்து கதைகள் பேசி மீண்டும் நாங்கள் உயிர்த்திடவே

எங்கள் கோயில் மணிகள் யாவும்

வந்தோம் என்று ஒலித்திட வேண்டும்

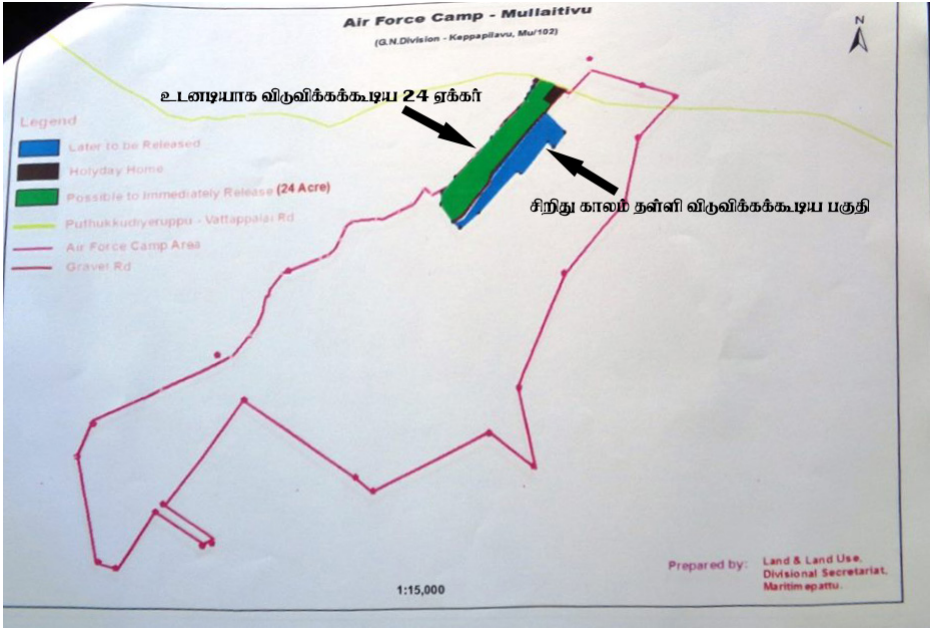
எங்கள் நிலம் எமக்கு வேண்டும்

எங்கள் நிலமே எமக்கு வேண்டும்.

போராட்டத்தின் கதை:

போராட்டம் தொடங்கிய நாள் முதலான முக்கிய நிகழ்வுகள்

24. 01. 2017 நடைபெறவிருந்த காணி அளவீடு தொடர்பான செயன்முறை மக்களுக்கு அறிவிக்கப்படாமல் வான் படை, நில அளவைத் திணைக்களம், வன வளப் பாதுகாப்பு துறையினர் மற்றும் அரச பொறுப்பதிகாரிகளுடன் 23. 01. 2017 இடம்பெற்றது. அதன் போது வரையப்பட்ட வரைபடம்.

இதைத் தொடர்ந்து கிராம சேவையாளரின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற தகவலையடுத்து 31. 01. 2017 வருகை தந்த மக்கள் பல தரப்பட்ட குழப்பமான தகவல்களினாலும் முரண்பாட்டினாலும் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர்.

போராட்டம் ஆரம்பித்த நாளில் இராணுவத்தினர் ஊடகவியலாளர்களின் புகைப்படக் கருவிகளை பிடுங்கிக் கொள்ள முயன்றனர். மக்கள் தடுத்து இராணுவத்தினரிடம் ஊடகவியலாளர்களை பாதுகாத்தனர்; இவர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் என்று கூறி அவர்களை நீங்கள் தடுத்தால் வழக்குத் தொடர்வோம் என்று சொன்னதற்குப் பின் தான் இராணுவம் தனது முயற்சியைக் கைவிட்டது. அன்று இரவு வீதியில் இருந்த விளக்குகளையும் தண்ணீரையும் வான்படை நிறுத்தியது.

1. 01.02.2017 - இரண்டாவது நாள் மாவட்ட அரசு அதிபர் ரூபவதி கேதீஸ்வரன், கரைத்துறைப் பற்று பிரதேச செயலர் சி. குணபாலன் மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்ட விமானப் படைத் தளபதி ஆகியோரும் மக்கள் பிரதிநிதிகளான சிவசக்தி ஆனந்தன், சாந்தி ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணன், சிவமோகன் மற்றும் வடக்கு மாகாணசபை விவசாய அமைச்சர் பொ. ஐங்கரநேசன், மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் புவனேஸ்வரன், சிவநேசன், து. ரவிகரன் ஆகியோர் மக்களைச் சந்தித்து உரையாடினார்.
2. 02.02.2017 - மூன்றாவது நாளிலும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் போராட்டத்தில் பங்கு பற்றியிருந்தனர்.
3. 03.02.2017 - நான்காவது நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவசக்தி ஆனந்தன் ஜனாதிபதிக்கு நிலைமையை விளக்கிக் கடிதமொன்றை எழுதி அனுப்பினார். அதே நாளில் புதுக்குடியிருப்பிலும் பிலக் குடியிருப்பு மக்களின் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்தும் தமது காணிகளையும் விடுவிக்கக் கோரியும் புதுக்குடியிருப்பு மக்கள் பிரதேச செயலக வாசலின் முன் போராட்டத்தில் குதித்தார்கள்.
4. 04.02.2017 - ஐந்தாவது நாள் இலங்கையின் சுதந்திர தினத்தன்று கறுப்புக்கொடி கட்டி தமது எதிர்ப்பினை மக்கள் வெளிப்படுத்தினர். அன்றை தினம் அமைச்சர் ரிஸார்ட் பதியூதின், வடக்கு மாகாண சபை முதலமைச்சர் சி. வி. விக்கினேஸ்வரன் ஆகியோர் மக்களைச் சந்தித்துப் பேசினர். அன்றைய தினம் புதுக்குடியிருப்பு, தண்ணீரூற்று மற்றும் முள்ளியவளை ஆகிய பிரதேசங்களில் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்ற பிரதிக்குழு தலைவர் செல்வம் அடைக்கலநாதன் மக்களை சந்தித்தார்.
5. 04.02.2017 - 05.02.2017 - 06.02.2017 - ஐந்தாவதும் ஆறாவதும் நாட்கள் தொடர்ந்து சென்று எழுவது நாள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக வணிகபீட மாணவர் ஒன்றியம் மக்களுக்கான தமது ஆதரவைத் தெரிவித்ததுடன் நேரில் சென்று கலந்துகொண்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கையளித்தனர். ஆறுமுகம் வேலாயுதப் பிள்ளை என்பவர் இந்தப் போராட்டம் வெற்றிபெற சிவபூஜை ஒன்றை ஆரம்பித்தார். குறித்த தினத்தில் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரனும் போராட்டத்திற்கு வருகைதந்திருந்தார். சிலரின் தன்னார்வ முயற்சியால் போராட்டக் களத்திலிருந்த மாணவர்களுக்கு கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
6. 07.02.2017 - எட்டாவது நாள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக மாணவர் ஒன்றியம், ஆசிரியர் சங்கம் ஆகியன தமது ஆதரவினைத் தெரிவித்தனர்.
7. 08.02.2017 - ஒன்பதாவது நாள் போராடும் மக்களுக்கு ஆதரவு வழங்கும் நோக்கில் ஒன்றிணைந்த சிங்கள ஊடகவியலாளர்கள், சிங்கள மக்கள் இணைந்து நீர்கொழும்பில் கவனயீர்ப்பு ஒன்றை நடாத்தினர். அதே நாளில் வெயில் உருக்கும் வீதியில் அமர்ந்து பிலக் குடியிருப்பு மக்கள் போராட்டம் நடாத்தினர்.
8. 09.02.2017 - பத்தாவது நாள் புதுக்குடியிருப்பில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மக்கள் பிரதமர் ரணிலைச் சந்தித்தனர். பிலக் குடியிருப்பு மக்கள் பிரதமரைச்

சந்திக்க மறுத்துவிட்டனர். காணி விடுவிக்கப்படும் என்று சமாதானம் சொல்லி பிரதமர் அனுப்பி வைத்தார் (இந்த சந்திப்பை செல்வம் அடைக்கலநாதன் ஒழுங்கு செய்திருந்தார்), போராட்டம் தொடரும் என்று மக்கள் அறிவித்தனர்.

9. 10.02.2017 வவுனியா பஸ் நிலையத்திற்கு முன்னதாக சமூக நீதிக்கான வெகுஜன அமைப்பு பிலக் குடியிருப்பு மக்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து கவனயீர்ப்பொன்றை நிகழ்த்தினர்.
10. 11.02.2017 - கவனயீர்ப்பு ஒன்றுகூடலினை யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்திற்கு முன் சமூக வலைத்தளங்களினால் ஒன்றிணைந்த இளைஞர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந்த ஒன்றுகூடலில் சமூக நீதிக்கான வெகுஜன அமைப்பு மற்றும் இன்னும் பல சமூக அமைப்புக்கள் கலந்து கொண்டன. அதன் பின்னர் ஒரு தொகுதி இளைஞர்கள் போராட்டக்களத்திற்குச் சென்று மக்களைச் சந்தித்து ஆதரவை தெரிவித்தனர். இலங்கை தமிழ் ஆசிரியர் சங்கமும், முல்லைத்தீவு அனைத்துப் பல்கலைக் கழக மாணவர் ஒன்றியமும் தமது ஆதரவைத் தெரிவித்தன. முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சந்திரகுமார் மக்களைச் சந்தித்தார்.
11. 12.02.2017 - பதினமூன்றாவது நாள் முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து ஒரு போராட்டத்தை பிலக் குடியிருப்பில் நடத்தின. அன்றைய தினம் வடமாகாணசபை உறுப்பினர்களும் போராட்டக் களத்திற்கு வருகை தந்தனர். தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் உறுப்பினர்களும், கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலமும் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து கலந்து கொண்டனர். மட்டக்களப்பு நகரிலே மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்ட ஆர்ப்பாட்டமொன்று காந்தி பூங்கா முன்றலில் உள்ள மணிக்கூட்டு கோபுரம் அருகில் இடம்பெற்றது.
12. 13.02.2017 - பதினான்காவது நாள் அமைச்சர் பா. டெனிஸ்வரன், ப. சத்தியலிங்கம், வடமாகாணசபை உறுப்பினர் ஐ. ரி. லிங்கநாதன், மன்னார் மாவட்ட பொது அமைப்புக்களின் ஒன்றியத் தலைவர், தனியார் பேருந்து உரிமையாளர் சங்க பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.
13. 14.02.2017 - பதினைந்தாவது நாள் கல்முனையில் விபுலானந்தா அழகியற் கற்கை நிறுவன மாணவர்கள் வாயை கறுப்புத் துணியால் மூடி மௌனப் போராட்டம் நடத்தினர். அன்றைய தினம் வடக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதி, பிரதமர், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், ஆளுநர் ஆகியோருக்கு போராட்டம் தொடர்பில் உறுப்பினர்கள் அனைவரதும் கையொப்பத்துடன் கடிதமொன்றை அனுப்பினர். குறித்த தினத்தில் திருகோணமலையில் சம்பூர் அனல்மின் நிலையத்திற்கு எதிராகப் போராடிய மக்களும் பிலக் குடியிருப்பு மக்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். அதே தினத்தில் புதுக்குடியிருப்பு மக்கள் சபுழந்தி முறையிலான உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். கூடிய விரைவில் காணிகள் விடுவிக்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்துள்ளதாக அரசு அதிபர் மக்களிடம் தெரிவித்தார். அந்த வாக்குறுதியை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிறீதரன் கலந்து கொண்டார்.

14. 15. 02. 2017 - பதினாறாவது நாள் கடற் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் தனது ஆதரவைத் தெரிவித்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சரவணபவன் தனது ஆதரவினைத் தெரிவித்தார். பிரான்சில் கவனயீர்ப்பு போராட்டம் இடம்பெற்றது.
15. 16. 02. 2017 - பதினேழாவது நாள் பாடசாலை மாணவர்களும் போராட்டத்திற்கு வந்து ஆதரவு தெரிவித்தனர். தமிழ்மக்கள் பேரவையும் மன்னார் பிரஜைகள் குழுவும் ஆதரவு தெரிவித்தன.
16. 17. 02. 2017 - பதினெட்டாவது நாள் கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் ஆதரவு போராட்டமொன்றைத் தமது பல்கலைக் கழகத்திற்கு முன் நிகழ்த்தினர். பின்னர் ஒரு தொகுதி மாணவர்கள் போராட்டக்களத்திற்கு நேரில் சென்று ஆதரவளித்தனர். கிளிநொச்சி வர்த்தகர்கள் ஆதரவுப் போராட்டம் ஒன்றை நடாத்தினர். தென்மாகாண சபை உறுப்பினரான பத்தேகம சமிந்த தேரரும் அவரது குழுவினரும் மக்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து போராட்டத்தில் நேரில் கலந்து கொண்டனர். யாழ் மறைமாவட்ட நீதி சமாதான ஆணைக்குழுவும் ஆதரவு தெரிவித்தனர். புதிய ஜனநாயக லெனின் மார்க்சிய கட்சி ஆதரவு தெரிவித்தது.
17. 18. 02. 2017 - பத்தொன்பதாவது நாள் கனடாவில் ஆதரவு ஒன்றுகூடல் இடம்பெற்றது. முன்னிலை சோஷலிஸக் கட்சி மக்களின் போராட்டத்திற்கு முழுமையான ஆதரவு தெரிவித்தது.
18. 19. 02. 2017 - புதிய மார்க்சிச லெனினிச கட்சி உறுப்பினர்கள் நேரடியாகச் சென்று தமது ஆதரவினைத் தெரிவித்தனர். கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் மக்களைச் சந்தித்தனர்.
19. 20. 02. 2017 - இருபத்தியொராம் நாள் மக்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து பாடசாலை மாணவர்கள் வீதியிலிறங்கிப் போராடினார்கள்.
20. 22. 02. 2017 - தேசிய மீனவர் ஒத்துழைப்பு இயக்கமும் கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கமும் இணைந்து யாழ்ப்பாணத்தில் கேப்பாப்புலவு மக்களின் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்தோரு போராட்டத்தை நடத்தவுள்ளனர். இலங்கை ஆசிரியர் சங்கமும் அதே தினத்தில் கொழும்பில் ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்திற்கான அழைப்பை விடுத்துள்ளனர்.

பிலக்குடியிருப்பு மக்களின் போராட்டமும் அது வெற்றிபெறுவதன் முக்கியத்துவமும்

நாம் முன்னரே தெரிவித்ததைப் போல, எமது மண்ணில் கடந்த ஏழு வருடங்களில் எந்தவொரு ஜனநாயகவழிப் போராட்டமும் ஐந்து நாட்களுக்கு மேல் நீடித்ததில்லை. இந்தப் போராட்டம் அதனை மாற்றி எழுதியிருக்கிறது.

இந்தளவு நீளமான, பெண்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தும் ஒரு போராட்டம் நமது வரலாற்றுக்கு மிகவும் புதிது. அந்த ஒரு காரணத்துக்காகவே இந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும். “வாராது வந்துதித்த மாமணியைத் தோற்போமா” என்று பாரதி கேட்டதுபோல் நாம் எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நோக்கிக் கேள்வியெழுப்ப வேண்டிய தருணம் இது. இந்தப் போராட்டத்தின் வெற்றி என்பது, பிலக்குடியிருப்பு மக்களின் நிலங்களை மீள்பு பெறும் வெற்றி மட்டுமல்ல. அது ஒட்டு மொத்த தமிழ்ச் சூழலிலும், ஏன் முழு நாட்டிலும் உள்ள பெண்களுக்கும், சமூக ஜனநாயக சக்திகளுக்கும் மாபெரும் உந்துசக்தியை அளிக்கப் போகிற வெற்றியாகவும் அமையும். அதுமட்டுமல்ல, அது பெண்களின் குரலை, உறுதியை, வீரத்தை அறச் சீற்றத்தை மீண்டுமொருமுறை இந்த சமூகத்தில் நிலை நாட்டும் வெற்றியாகவும் அமையும்.

இவர்கள் அடையப் போகும் வெற்றி எதிர்காலத்தில் தமது உரிமைகளுக்கான மக்களின் பெருமளவிலான ஜனநாயக வழிப் போராட்டங்களிற்கான உந்து சக்தியாக இருக்கப் போகிறது; அடுத்தடுத்து மக்களின் போராட்டங்கள் வெடிப்பதற்கான ஆதார சக்தியை இந்த வெற்றி எமக்கு அளிக்கப்போகிறது; ஜனநாயக மறுப்பைத் தொடரும் அரசையும் அதிகார வர்க்கத்தையும் மிகவும் அச்சுறுத்துகின்ற ஒன்றாக அடையப் போகிறது; சோர்ந்து கிடக்கும் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை வெளிச்சத்தை தரப்போகிறது. ஆம், இருட்டினில் நின்று வழிதெரியாது தவிக்கும் எமது மக்களுக்கு இந்த மக்கள் ஒரு கைவிளக்கைத் தரப் போகிறார்கள்.

இன்று பெருமளவிலான இளைஞர்களையும் பல்வேறு தரப்பினரையும் மக்களை நோக்கி சமீப காலப் போராட்டங்கள் இழுத்திருக்கின்றன. பலரும் தெருவுக்கு இறங்கியிருக்கிறார்கள். கைகளில் பதாகைகளைப் பிடித்து அச்சம் தவிர்த்து ஒன்று திரண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் அடையப் போகும் வெற்றி இவர்களுக்கு இந்த மக்களின் வெற்றியில் தமக்குமொரு பங்கிருப்பதான உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும். அது ஏனைய பிரச்சினைகளுக்குமாக அவர்களை தெருவிலிறங்கத் தூண்டும். நம்பிக்கையை அளிக்கும்.

இந்தப் போராட்டத்தின் வெற்றிக்குப் பின் ஒப்பீட்டளவில் கடந்த காலத்திருந்ததை விட புதியதொரு அரசியல் கலாசாரம் தோன்றும். மக்களின் அரசியல் அல்லது மக்களின் சக்தி என்னவென்பதை தமிழ் அரசியல் வாதிகளும் ஆட்சியாளர்களும் தெரிந்து கொள்ளப் போகின்றனர். தமிழ் மக்களின் ஏழு வருட ஏமாற்றங்களுக்கு பதில் சொல்லப் போகும் காலம் வரப் போகிறது. ஏனென்றால் இந்த வகையான போராட்டங்களே ஜனநாயக சக்திகளையும் பிற முற்போக்கு சக்திகளையும்

இணைந்து வேலை செய்ய வைக்கும் ஒரு மீள் நிகழ் காலத்தை ஆரம்பிக்கும்; அது தொடர்ச்சியான சிவில் சமூக வெளியை ஆரோக்கியமானதாக மாற்றும்; பல்வேறு அறிமுகங்களும் எதிர்கால நோக்குகளும் இங்கே பரிமாறப்படும்; இது சக்தி வாய்ந்த அழுத்தக் குழுக்களின் வலையமைப்பாக வளர்ச்சிபெறும் தளமாகவும் இயங்கும். அது அடக்குமுறைக்குள்ளாகும் இனமொன்று என்ற அடிப்படையில் தமிழ் சமூகத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு படிக்கல். சிங்கள சிவில் அமைப்புகளும் பல்வேறு பிற அமைப்புகளும் இந்த போராட்டம் தொடர்பாக எடுத்துள்ள நிலைப்பாடு இதனைக் கட்டியம் கூறி நிற்கிறது.

இந்தப் போராட்டத்துடன் சேர்ந்து வாழும் அந்தச் சிறுவர்களுக்குள் உருவாகும் போராட்ட குணம் ஒரு மகத்தான மானிட எழுச்சிக்கான சமிக்கையின் ஒளிக் கீற்று!. அங்குள்ள எந்தச் சிறுவனதோ சிறுமியினதோ வாயிலிருந்தும் தோல்வியென்ற சொல் பிறக்கவில்லை. அச்சத்தின் சாயல் வெளிப்படவில்லை. வெற்றி அடைவோம். அதற்குத் தான் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோம் என்று அவர்கள் மனம் நிறைந்த நம்பிக்கையுடன் கூறும் வார்த்தைகள் பொய்த்துவிடக் கூடாது. மற்றவர்களுக்காகப் போராடும் அளவுக்கு அவர்களின் இத்தனை நாள் போராட்ட அனுபவம் அவர்களைக் கனியவைத்திருக்கிறது. எங்களுக்காக வந்தவர்களுக்காக நாங்களும் போராடுவோம் என்று அனைத்துச் சிறுவர்களும் ஒருவர் மிச்சமில்லாமல் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களின் எதிர்காலம் இந்தப் பிரசாரத்தை படிக்கும் எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் கைகளில் இருக்கின்றது. அவர்கள் அடையப் போகிற வெற்றி என்பது அடுத்த தலைமுறைக்கு மிக முக்கியமான செய்தியொன்றைச் சொல்லப் போகிறது. ஒரு பெரும் அனுபவம் வாய்ந்த கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய போராட்டத்தைச் சொல்லித் தரப் போகின்றது. அது இந்த நாட்டின் ஜனநாயகம் வளமாக வளர்வதற்கான அத்திவாரமாக இருக்கப்போகிறது. அந்த வரலாற்றினை எழுதும் முக்கியமான தருணத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது கரங்களை அந்த வரலாற்றை உருவாக்கும் பணியில் அர்ப்பணிப்போம். நூறு நூறாய் ஆயிரமாயிரமாய் அந்த மக்களின் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாய் அணிதிரள்வோம். எமது புது வரலாற்றை நாம் படைப்போம். முழு உலகும் அறிந்துகொள்ளும் விதத்தில், மக்கள் சக்தியின் மகத்தான பலத்தை மீண்டுமொருமுறை வரலாற்றில் நாம் பதிப்போம்.

“இந்த மக்கள் அடையப் போகின்ற வெற்றியென்பது எதிர்காலத்திற்கான விதை! பல புதிய போராட்டங்களுக்கான தொடக்கம்!”

ஆகவே, மாணவர்கள், இளைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், புத்திஜீவிகள், சமூக ஜனநாயக சக்திகள், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள், அரசியல் வாதிகள், மற்றும் பரந்துபட்ட மக்கள் அனைவரும் எத்தகைய நிபந்தனைகளுமற்ற ஆதரவினை இந்தப் போராட்டத்துக்கு நல்க வேண்டும்! அதுவே எம்முனுள்ள இன்றைய பிரதான கடமை.

வெல்க கேப்பா புலவு மக்களின் போராட்டம்! வெல்க தமிழ் மக்கள் உரிமைப்போராட்டம்!. வெல்க நாட்டுமக்கள் அனைவரதும் ஜனயகத்துக்கான மக்கள் போராட்டம். வெல்க மானிடம்!. வெல்க மானிடம்!

பின்னிணைப்புகள்

இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள் : ஒரு கையேடு

புதுக்குடியிருப்பு				
	1817	1839	1881	1891
அம்பலவன்பொக்கணை	100	165	92	117
சங்காத்தா வயல்	-	11	-	-
சுண்டிக்குளம் ⁵⁸	105	68	60	32
கயன்கபிராயன்வயல்	22	-	-	-
கேப்பாபிலவு	31	16	24	26
கோரைமோட்டை	18	17	-	-
குறவில்	-	24	-	-
மருதம்பூவல்	7	20	14	8
முருக்குவெட்டுவான்	9	-	-	-
பாலையடிப்பிட்டி	22	-	-	-
பழைய மாத்தளன்	154	156	225	145
புதுமாத்தளன்	55	71	-	23
பிரப்புவுட்டுவான்	22	6	7	8
புலக்குடியிருப்பு	-	68	35	33
புதுக்குடியிருப்பு	492	668	891	802
வண்ணாவயல்	9	-	-	-
வெளிவயல்	17	-	-	-
வேலங்கண்டல்	-	28	-	-
யாப்பாமோட்டை	43	-	-	-
மொத்தம்	1106	1338	1348	1194

★லூயிசின் புத்தகத்தில் இருந்து

உறுதி ஒன்றின் நகல்

ஓய்வூதியாளர் 142 (6)

சுற்றுலா, தொழில்நுட்ப மற்றும் மது அமைச்சு

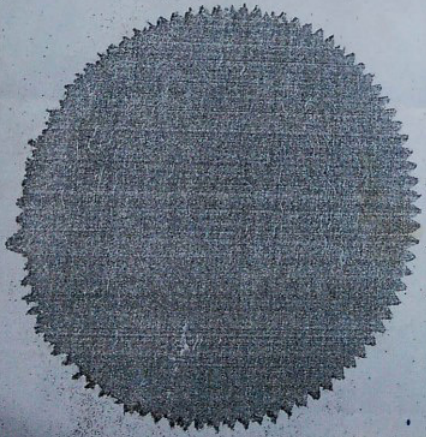

R. PARAMESWARAN

ஓய்வூதியாளர் 19 (6) வினா வினாக்கள் மற்றும்
கட்டுப்பாட்டு வினா 19 (4) வினா வினாக்கள் மற்றும்
பிற வினாக்கள்

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...
1969 ஆம் ஆண்டு 16 ஆவது பத்திரிகை மற்றும் 1961 ஆம் ஆண்டு 27 ஆவது பத்திரிகை (464 வினா கட்டுப்பாட்டு வினா)
கட்டுப்பாட்டு வினா வினாக்கள் மற்றும் (அதன் கீழ்க்கண்ட "கட்டுப்பாட்டு" அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு) மற்றும்
கட்டுப்பாட்டு வினாக்கள் மற்றும் (அதன் கீழ்க்கண்ட "கட்டுப்பாட்டு" அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு) மற்றும்
கட்டுப்பாட்டு வினாக்கள் மற்றும் (அதன் கீழ்க்கண்ட "கட்டுப்பாட்டு" அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு) மற்றும்

வந்த பத்திரிகை...
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...

Handwritten signature and official stamp of the Director of Public Health and Family Welfare, Tamil Nadu.

கட்டுப்பாட்டு அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சு...

Handwritten signature at the bottom right of the document.

கடந்த வருடம் இடம்பெற்ற உண்ணாவிரத்தின்போது வழங்கப்பட்ட முதலமைச்சரின் கடிதம்

தொலைபேசி
கேள்விகள்
Telephone } 021 221 7311
021 221 7313
தொலைநகல்
புகள்கள்
Fax } 021 221 7227

நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர் - வட மாகாணம்
விக்னேஸ்வரன்
பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி.
பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி.

Justice C.V.Wigneswaran
Chief Minister - Northern Province

26, சோமசுந்தரம் சாலை, சும்பாக்கூடி, யாழ்ப்பாணம்
26, Somasundaram Avenue, Chundakkuli, Jaffna
மின்னஞ்சல்
முகவரி
email } cmof1@northernprovincelibrary.lk

தமிழர் கிட்டிடலும், சட்டமும் ஒழுங்கும், காண, மின்சக்தி, வி.வையு நிர்மாணம், தொழிற்துறையும்
தொழில்முனைவோர் மேம்பாடும், சுற்றுலா, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண நிர்வாக அமைச்சர்
சுட்டி ஸ்ரீகமலேசுவரன், கிரேஸ் ஸ்ரீகமலேசுவரன், சி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி.
சுட்டி ஸ்ரீகமலேசுவரன், கிரேஸ் ஸ்ரீகமலேசுவரன், சி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி. பி.வி.
Minister of Finance and Planning, Law and Order, Lands, Electricity, Housing and Construction,
Industries and Enterprise Promotion, Tourism, Local Government and Provincial Administration

எனது இல
கேள்விகள்
My No } NP/CM/Res/Gen/2016

திகதி
தேதி
Date } 26.03.2016

அன்புள்ள எனது கேப்பாபுலவு மக்களே!

உங்கள் உண்ணாவிரத நோன்பு பற்றியும் உங்கள் கோரிக்கைகள் பற்றியும் நான் அறிந்து கொண்டேன். எனது கால் வீக்கத்தின் நிமித்தம் தூர இடப் பிரயாணங்களைத் தவிர்க்க வேண்டியுள்ளது. இல்லையெல் உங்களை வந்து சந்தித்து உங்கள் குறைகளைக் கேட்டு வந்திருப்பேன்.

உங்கள் கோரிக்கைகளை உடனே எம்மால் நிறைவேற்ற முடியாமலுக்கு வருந்துகின்றேன். ஆனால் என்னால் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து அரசாங்கத்தாடன் பேசி ஒரு சுமுகமான தீர்வைப் பெறலாம் என்று நம்புகின்றேன்.

அதாவது 3 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை உங்களைச் சந்திக்க இன்னும் ஒரு வாரத்தினுள் அனுப்புவேன். அவர்களிடம் உங்கள் குறைகள் அனைத்தையும் தெரிவிப்புகள்.

அவர்களின் அறிக்கையை நான் அதிமேதகு ஜனாதிபதியுடன் பகிர்ந்து அந்த அறிக்கையின் சிபார்சுகளை நடைமுறைப்படுத்தக் கோருவேன். இது முன்று மாத காலமாகவது எடுக்கும். தயவு செய்து உண்ணாவிரத்தைக் கைவிட்டு நான் குறிப்பிட்டவாறு நடவடிக்கை எடுக்க எனக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தாருங்கள்.

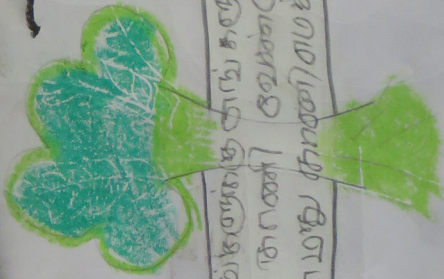
திரு.ஆறுமுகம் வேலாயுதபிள்ளையின் நிலை கவலைக்கிடமாக இருப்பதை அறிந்துள்ளோன். உங்கள் யாவரிடமும் உண்ணாவிரத்தைக் கைவிடுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

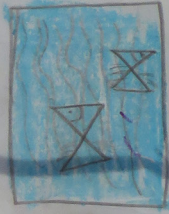
நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர்
வட மாகாணம்
நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர்
வட மாகாணம்
யாழ்ப்பாணம்

போராட்டத்தின்போது சிறுவர்களால் வரையப்பட்ட வீடு பற்றிய
ஒவியங்கள்

கூடுதலான கிணர்
கிணர் கூடுதலான
கிணர் கூடுதலான

வந்திருந்து காங்கிரஸ்
ய கூடுதலான
வந்திருந்து காங்கிரஸ்

கூடுதலான
கூடுதலான

வாழ்க்கைப் பரிசு
 தரவேண்டும்

தரவேண்டும்

எல்லாருக்கும் வாழ்க்கைப் பரிசு தரவேண்டும்! அனைத்து மக்களும் வாழ்க்கைப் பரிசு தரவேண்டும்! அனைத்து மக்களும் வாழ்க்கைப் பரிசு தரவேண்டும்!

Don't Forget to Read

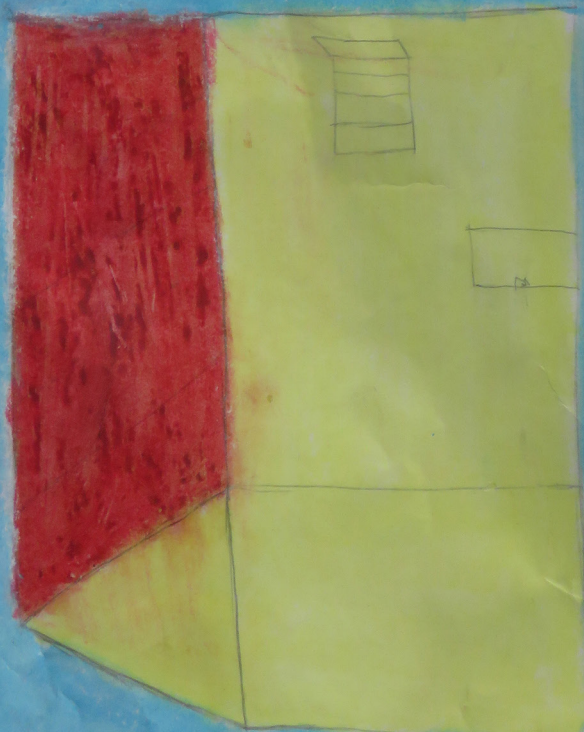
YOU ARE KING

YOU ARE KING

N. Sankarthy
O/L
19/05/2021

வானம் பச்சை
பூக்கள் பச்சை
பூக்கள் பச்சை

இந்த மரம் எங்கள்
பாடக மரம்

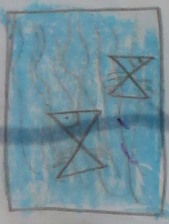
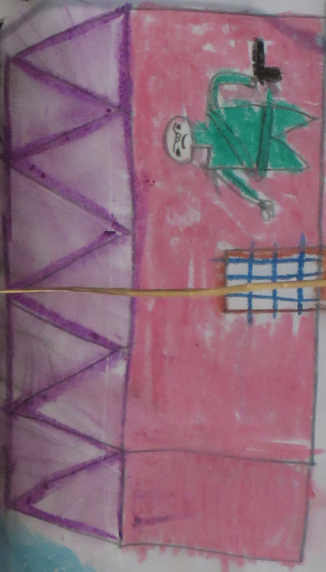
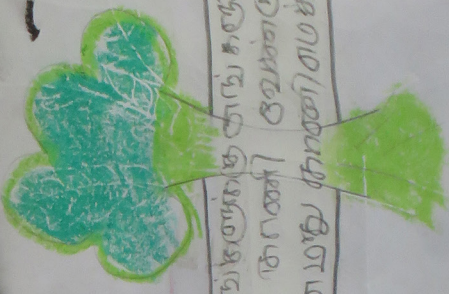
எங்கள் மரம்
எங்கள் மரம்
O/L

இது திமணை
பூக்கள் பூக்கள்
பூக்கள் பூக்கள்
பூக்கள் பூக்கள்

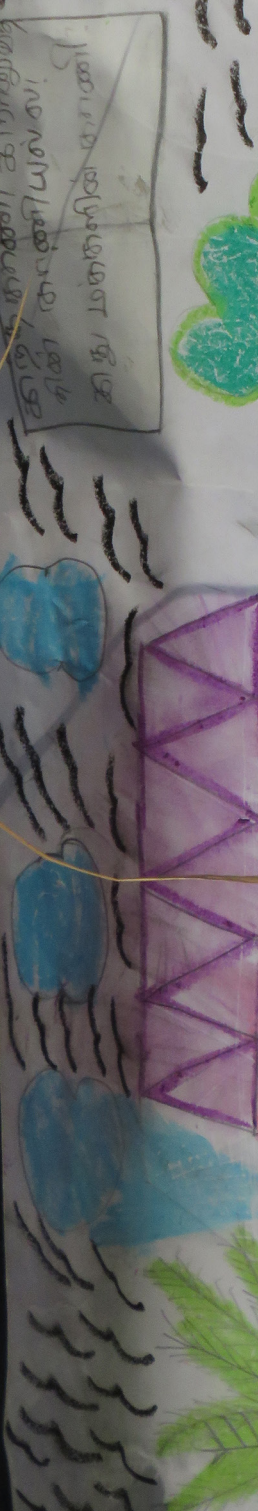

കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക
 കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക
 കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക

കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക
 കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക
 കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക

കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക
 കൂടുതൽ അറിയാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക

நன்றி

1. இப்பிரசுரத்தில் போராட்டத்தின் வரலாறு என்று குறிக்கப்பட்டுள்ள பகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான விடயங்கள் ருக்கி ஃபெர்ணாண்டோ, மரிஸா டி சில்வா, ஸ்வஸ்திகா அருள்லிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பில் வெளியான கட்டுரையில் இருந்து பெறப்பட்டது. அவர்களுக்கு எமது மரியாதை கலந்த நன்றிகள். இக் கட்டுரைகளையும் அவற்றின் மொழியாக்கங்களையும் வெளியிட்ட அனைத்து இணையத்தளங்களுக்கும் நன்றிகள்.
2. கேப்பாபுலவு போராட்டத்தின் இவ்வாண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரம்ப நாட்கள் முதலாக அங்கிருந்து செய்திகளைப் பகிர்ந்துவருகின்ற ஊடகத்துறை நண்பர்களுக்கு நன்றிகள்.
3. இப்பிரசுரத்தின் மக்களின் கதை என்கிற பகுதிக்காக தமது கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொண்டதோடு தொடர்ந்து போராட்டத்தில் உத்வேகத்துடன் பயணிக்கின்ற மக்களுக்கு பிரத்தியேகமான நன்றிகள்

உசாத்துணை

இப்பிரசுரத்தில் உள்ள வரலாற்று ஆதாரங்கள் ஜே.பி, லூயிஸ் எழுதிய A Manual of The Vanni Districts என்கிற நூலில் இருந்து பெறப்பட்டவை. இப்பிரசுரத்தின் இணைக்கப்பட்டுள்ள பக்கம் இந்நூலின் தமிழாக்கத்தில் இருந்து பெறப்பட்டது. வற்றாப்பளை கண்ணனி அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை வெளியீடாக சேமமடு பதிப்பகத்தின் ஊடாக இந்நூல் வெளியானது

பிரசுரம் : 01

தலைப்பு : கேப்பாபுலவு, நிலமீட்புக்கான
மக்கள் போராட்டத்தின் கதை

வெளியீடு : விதை குழுமம்

வடிவமைப்பு : Puppeteer Studios

ஆண்டு : 2017

Rathan

